

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія»
Кафедра маркетингу та торговельного підприємництва

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

магістра на тему:

«СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ НА ПІДПРИЄМСТВІ» (тема кваліфікаційної роботи)

Виконав: студент II курсу, групи ДМТ-24мг
спеціальності: 073 «Менеджмент»
(ОП «Торговельний менеджмент»)
(шифр і назва напрямку підготовки, спеціальності)

_____ / Валерій ЗАРАТУЙКО
(підпис) (ім'я та прізвище)

Керівник _____ / Юлія ФЕДОРОВА
(підпис) (ім'я та прізвище)

Рецензент _____ / Ігор ЧОБИТОК
(підпис) (ім'я та прізвище)

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри _____ / Вікторія ЧОБИТОК
(підпис) (ім'я та прізвище)

Секретар ЕК _____ / Ірина БЛУДОВА
(підпис) (ім'я та прізвище)

Харків – 2025 рік

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Навчально-науковий інститут «Українська інженерно-педагогічна академія»
Кафедра маркетингу та торговельного підприємництва
Спеціальність 073 Менеджмент
Освітньо-професійна програма «Торговельний менеджмент»

ЗАТВЕРДЖУЮ
Завідувач кафедри
д.е.н., проф.
Вікторія ЧОБИТОК

(підпис)

«13» жовтня 2025 р.

ЗАВДАННЯ
на кваліфікаційну роботу (дипломну роботу)
другого (магістерського) рівня вищої освіти

здобувачу Валерію ЗАРАТУЙКУ

1. Тема: «Стратегія управління підсистемою маркетингу на підприємстві» затверджена наказом по навчально-науковому інституту № 4801-5/3664 від «06» жовтня 2025 р.
2. Термін здачі закінченої роботи: «24» листопада 2025 р.
3. Вихідні дані до роботи: Закони України, Митний кодекс України, Постанови Верховної Ради, Постанови Кабінету Міністрів, національні стандарти України, теоретичні та практичні розробки вітчизняних та зарубіжних авторів за темою роботи, періодичні видання, статистичні дані.
4. Зміст роботи (перелік питань, які належить розробити): сучасні підходи до розробки стратегічного управління маркетингом на промисловому підприємстві, сутність оцінки структури персоналу, рівня забезпеченості трудовими ресурсами та ефективності їх використання, оптимізації управлінських процесів на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ».
5. Перелік графічного матеріалу (презентаційний матеріал): Базові організаційні структури маркетингу. Функції та критерії оцінки діяльності основних фахівців відділу маркетингу на підприємстві. Товарна продукція ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ». Техніко-економічні показники. Схема реалізації стратегічних рішень відділу маркетингу. Приклади вирішення основних маркетингових завдань за допомогою економіко-математичних моделей.

6. Консультант:

Розділ	Консультант	Підпис, дата		Оцінка (бали)
		Завдання видав	Завдання прийняв	
	не передбачено			

7. Дата видачі завдання: «13» жовтня 2025 р.

Керівник: _____ Юлія ФЕДОРОВА
(підпис)

Завдання прийняв до виконання: _____ Валерій ЗАРАТУЙКО
(підпис)

**КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН-ГРАФІК
виконання кваліфікаційної роботи
(дипломної роботи)**

№ з/п	Назва етапів роботи та питань, які мають бути розроблені відповідно до завдання	Термін виконання	Позначки керівника про виконання завдань
1	Систематизація матеріалів про діяльність об'єкту дослідження	13.10.2025 р.	
2	Вивчення теоретичного матеріалу, написання першого розділу роботи	20.10.2025 р.	
3	Аналіз діяльності об'єкту дослідження, написання другого розділу	27.10.2025 р.	
4	Розробка та написання рекомендаційної частини роботи	10.11.2025 р.	
5	Завершення вступу та висновків, формування анотації, впорядкування списку літератури	17.11.2025 р.	
6	Перевірка на антиплагіат	20.11.2025 р.	
7	Оформлення дипломної роботи та представлення її на кафедру	24.11.2025 р.	

Здобувач: _____ Валерій ЗАРАТУЙКО
(підпис)

Нормоконтроль: _____ Аліса МАХІНОВА
(підпис)

АНОТАЦІЯ

Переорієнтація виробництва на споживача, його інтереси й переваги можлива лише за умов насичення ринку та здорової конкуренції. Тому нині підприємствам необхідно налаштуватися на маркетингову філософію бізнесу, на активну економічну й господарську діяльність з чітко сформованими цілями та адекватно обраними засобами для досягнення цих цілей. Детальне стратегічне планування управління підсистемою маркетингу дозволить реалізовувати головні цілі підприємства, запроваджувати його маркетингову політику.

Магістерська робота містить приклад розробки стратегії управління підсистемою маркетингу. Приклад заходів по розробці стратегії управління в підсистемі маркетингу має свої особливості, тому не може незмінно застосовуватися до інших функціональних підрозділів даного підприємства, але може бути використана для підсистем маркетингу інших підприємств. Розроблено конкретні рекомендації, спрямовані на розробку стратегії управління підсистемою маркетингу, що містять, як довгострокове стратегічне планування, так і рекомендації по оперативному управлінню в конкретний період перебудови організаційної системи підприємства, що переходить від концепції збуту до концепції маркетингу. Окремо варто відзначити оцінку організаційної структури управління персоналом, що є важливим елементом для подальшої оптимізації управлінських процесів.

Пропозиції, які були сформульовані на основі проведеного аналізу, мають практичне значення та обґрунтовані. Вони можуть бути використані для вдосконалення стратегії маркетингового управління в інших підприємствах. Практичний аспект роботи є важливим і надає значну цінність для реального сектору економіки.

Ключові слова: підсистема маркетингу, стратегія, управління підприємством, аналіз, стратегічне планування, збут.

ANNOTATION

Reorientation of production toward the consumer, their interests and preferences is possible only under conditions of market saturation and healthy competition. Therefore, enterprises today must adapt to a marketing philosophy of business, engaging in active economic and managerial activities with clearly defined goals and appropriately selected means for achieving them. Detailed strategic planning of the marketing subsystem management will make it possible to achieve the enterprise's main objectives and implement its marketing policy.

The master's thesis includes an example of developing a management strategy for the marketing subsystem. The example of measures for strategy development within the marketing subsystem has its own specific features, and therefore cannot be uniformly applied to other functional divisions of the enterprise; however, it may be used for the marketing subsystems of other enterprises. Specific recommendations have been developed for the creation of a marketing subsystem management strategy, which include both long-term strategic planning and guidelines for operational management during the period of organisational restructuring as the enterprise shifts from a sales to a marketing concept. Special attention is given to the assessment of the organisational structure of personnel management, which is an important element for further optimisation of managerial processes.

The proposals formulated on the basis of the conducted analysis have practical significance and are well-substantiated. They may be used to improve marketing management strategy in other enterprises. The practical aspect of the work is important and provides considerable value for the real sector of the economy.

Keywords: marketing subsystem, strategy, enterprise management, analysis, strategic planning, sales.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ	9
1.1 Сутність стратегічного управління маркетингом	9
1.2 Теоретичні основи організації підсистеми маркетингу	14
1.3 Оцінка ефективності управління підсистемою маркетингу	25
ВИСНОВКИ ДО 1 РОЗДІЛУ	30
РОЗДІЛ 2 ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»	31
2.1 Аналіз управління підприємством та маркетинговою підсистемою	31
2.2 Аналіз основних техніко-економічних показників підприємства	40
ВИСНОВКИ ДО 2 РОЗДІЛУ	47
РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»	49
3.1 Удосконалення організаційної структури	49
3.2. Організація трудового процесу у відділі маркетингу	52
3.2.1 Проектування організації трудового процесу у відділі маркетингу	52
3.2.2 Комп'ютеризація процесів управління і удосконалення засобів праці менеджерів	55
3.2.3 Реалізація рекламних заходів за допомогою програми інформаційної взаємодії з цільовою групою	60
3.2.4 Розрахунок економічної ефективності утворення відділу маркетингу	62
3.3 Системна обробка економічної інформації і прогнозні моделі, як засоби успішної діяльності відділу маркетингу	67
ВИСНОВКИ ДО 3 РОЗДІЛУ	75
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	77
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	84
ДОДАТКИ	91

ВСТУП

Переорієнтація виробництва на споживача, його інтереси й переваги можлива лише за умов насичення ринку та здорової конкуренції. Тому нині підприємствам необхідно налаштовуватись на маркетингову філософію бізнесу, на активну економічну й господарську діяльність з чітко сформованими цілями та адекватно обраними засобами для досягнення цих цілей. Детальне стратегічне планування управління підсистемою маркетингу дозволить реалізовувати головні цілі підприємства, запроваджувати його маркетингову політику. При переході від концепції збуту до концепції маркетингу головним завданням стає задоволення потреб тих груп населення, для яких продукція була створена. При зміні визначальних ситуаційних факторів, коли організаційна структура перестає адекватно реагувати на їхній вплив, мають відбуватися і організаційні зміни. Ефективність управління будь-якого підприємства великою мірою залежить від її організаційної структури, яка забезпечує раціональну взаємодію її елементів у відповідь до зовнішнього оточення. Функціонування підприємства в умовах мінливого зовнішнього оточення зумовлює необхідність постійних змін у її технологічному процесі та системі управління персоналом. Прискорення техніко-економічного розвитку, підвищення оперативності та більша гнучкість у взаємодії із зовнішнім середовищем сприяє розширенню повноважень менеджерів нижчих рівнів управління. Розробка стратегії управління підсистемою маркетингу зрештою забезпечуватиме своєчасність і відповідність управлінських рішень умовам середовища господарювання.

Практична значущість. Дана магістерська робота містить приклад розробки стратегії управління підсистемою маркетингу. Приклад заходів по розробці стратегії управління в підсистемі маркетингу має свої особливості, тому не може незмінно застосовуватися до інших функціональних підрозділів даного підприємства, але може бути використана для підсистем маркетингу інших підприємств. Розроблено конкретні рекомендації, спрямовані на

розробку стратегії управління підсистеми маркетингу, що містять, як довгострокове стратегічне планування, так і рекомендації по оперативному управлінню в конкретний період перебудови організаційної системи підприємства, що переходить від концепції збуту до концепції маркетингу.

Мета: розробити стратегію управління підсистемою маркетингу в умовах переходу підприємства від концепції збуту до концепції маркетингу.

Завдання роботи:

1. Дослідити та удосконалити організаційної структури управління підсистемою маркетингу.
2. Визначити структуру, функціональної підпорядкованості, мети створення, завдань відділу маркетингу та шляхів досягнення поставлених цілей.
3. Розробити заходи по організації роботи підсистеми маркетингу.
4. Запровадити технології при плануванні управління підсистемою маркетингу.

Предметом дослідження є стратегія управління підсистемою маркетингу товариства з обмеженою відповідальністю «ХАРКІВХОЛОДМАШ».

Об'єктом дослідження даного дипломного проекту є Товариство з обмеженою відповідальністю «ХАРКІВХОЛОДМАШ». У даному дипломному проекті були використані наступні методи дослідження: метод порівняння, методи системного, логічного й техніко-економічного аналізу та економіко-математичні методи

До інформаційних джерел, які були застосовані у процесі дослідження відносяться: Форма 1 - "Баланс підприємства"; Форма 2 - "Звіт про фінансові результати"; Форма 3 - "Звіт про рух грошових коштів"; Форма 4 - "Звіт про власний капітал"; Форма 11-ОФ - "Звіт про наявність та рух основних фондів, амортизації"; Форма 1-ПВ - "Звіт з праці"; Форма 1-П - "Звіт підприємства про продукцію".

Товариство з обмеженою відповідальністю «ХАРКІВХОЛОДМАШ» є сучасним вітчизняним підприємством, що займається виробництвом

холодильного та вентиляційного обладнання для промислового використання. Підприємство було зареєстроване 21 серпня 2020 року Департаментом реєстрації Харківської міської ради. Основним напрямом діяльності товариства є виробництво промислового холодильного та вентиляційного устаткування відповідно до КВЕД 28.25. Крім основного напрямку, підприємство також здійснює виробництво інших машин і устаткування загального призначення (КВЕД 28.29), машин і устаткування для сільського та лісового господарства (КВЕД 28.30), військових транспортних засобів (КВЕД 30.40), виконує ремонт і технічне обслуговування машин та устаткування промислового призначення (КВЕД 33.12), установлення та монтаж машин і устаткування (КВЕД 33.20), здійснює оптову торгівлю молочними продуктами, яйцями, харчовими оліями та жирами (КВЕД 46.33), а також неспеціалізовану оптову торгівлю (КВЕД 46.90) і надання в оренду чи експлуатацію власного або орендованого нерухомого майна (КВЕД 68.20).

З 2021 року підприємство вступило в новий етап розвитку, зорієнтований на зміцнення економіки підприємства, збільшенню обсягів виробництва, пошуку нових видів конкурентноздатної продукції. Функціонування підприємства в умовах мінливого зовнішнього оточення зумовлює необхідність постійних змін у її структурі. Так, сучасні ринкові умови, передбачають зміну збутової концепції розвитку підприємства на маркетингову концепції. Зростаюча роль орієнтації на споживача призводить до зміни загальної стратегії підприємства, реалізація якої на практиці базується на удосконаленні підсистеми маркетингу на підприємстві.

РОЗДІЛ І ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ

1.1 Сутність стратегічного управління маркетингом

Мета підприємства полягає у задоволенні потреб тих споживачів і соціальних груп, для яких воно створене. Саме маркетингові методи та інструменти є найефективнішими засобами досягнення цієї мети. Орієнтація виробничої діяльності на потреби, інтереси та вподобання споживача стає можливою лише за умов розвиненої конкуренції та достатнього насичення ринку. Тому сучасне підприємство має будувати свою діяльність на засадах маркетингової філософії, активно впроваджуючи економічні й управлінські підходи, спрямовані на задоволення попиту.

Відомий дослідник П. Дойль зазначав, що концепція маркетингу є серцем системи підприємництва. Ця концепція замінила підхід, орієнтований переважно на збут, і стала новою філософією бізнесу, що ґрунтується на принципі суверенітету споживача — виробляти саме те, що потрібно клієнту, та досягати прибутку завдяки максимальному задоволенню його потреб[12]. Впровадження в практику підприємницької концепції маркетингу дає змогу вирішити комплекс питань:

- відтворити двосторонні відносини між продавцем та покупцем через вивчення ринку, розподіл, просування товару та реклами;
- розвивати рекламу та інші форми стимулювання збуту
- здійснювати координацію всієї роботи з задоволення інтересів споживача як головної мети підприємництва.

Головна мета маркетингу – забезпечення рентабельності операцій, отримання високих комерційних результатів, певного прибутку в заданих

межах часу, наявних ресурсів і виробничих можливостей, завоювання запланованої частки ринку та інше.

Маркетингові відділи підприємств виконують широкий спектр завдань, спрямованих на забезпечення ефективної роботи на ринку. Вони здійснюють аналіз ринкових ситуацій і тенденцій розвитку, прогнозують обсяги продажу та вивчають поведінку покупців. Важливою частиною їхньої діяльності є дослідження каналів товарообігу, систем збуту та методів продажу продукції. Крім того, маркетингові підрозділи готують рекомендації щодо просування товарів, узгоджують свої дії з керівництвом збутового відділу та координують роботу збутової мережі. Вони визначають оптимальний час для виходу нових товарів на ринок і зняття з виробництва застарілої або малоприбуткової продукції, а також взаємодіють із технічними підрозділами з метою створення конкурентоспроможних виробів, які відповідають запитам споживачів. До функцій маркетингового відділу також належать контроль за діяльністю підприємства у частині формування споживчої поведінки, розроблення бюджету маркетингу та планування заходів, спрямованих на зміцнення позитивного іміджу компанії [32].

В західній та вітчизняній літературі з проблем маркетингу-менеджменту немає єдиного підходу до визначення маркетингових функцій. Найуніверсальніший підхід до визначення та опису маркетингової функцій спостерігається у І.Крєтова, який вирізняє чотири блоки комплексних функцій і декілька підфункцій у кожному з них [34]:

Аналітична функція маркетингу охоплює всебічне дослідження ринку, споживачів і конкурентного середовища. Вона передбачає вивчення загальної ситуації на ринку, аналіз поведінки споживачів, структури фірм, що діють у галузі, а також характеристик товарів і внутрішнього середовища підприємства. Завдяки аналітичній діяльності компанія отримує необхідну інформацію для прийняття ефективних управлінських рішень і розробки стратегії розвитку.

Виробнича функція пов'язана з організацією процесу створення нових товарів і впровадження сучасних технологій. Вона включає забезпечення підприємства необхідними матеріальними ресурсами, налагодження системи матеріально-технічного постачання, а також управління якістю та конкурентоспроможністю готової продукції. Ця функція спрямована на підвищення ефективності виробництва і задоволення потреб споживачів за допомогою інноваційних підходів.

Збутова функція, або функція продажу, полягає в організації ефективної системи товарообігу та забезпеченні належного рівня сервісу. Вона охоплює формування попиту, стимулювання збуту, реалізацію товарної та цінової політики підприємства. Основною метою цієї функції є створення умов, за яких продукція підприємства максимально відповідає вимогам ринку та успішно реалізується серед споживачів.

Функція управління і контролю забезпечує узгодженість усіх елементів маркетингової діяльності. Вона включає стратегічне й оперативне планування, інформаційне забезпечення процесів управління, аналіз ринкової ситуації та організацію ефективних комунікацій. Важливою складовою є контроль результатів маркетингової діяльності, налагодження зворотних зв'язків і функціонування єдиної інформаційної системи, яка підтримує прийняття рішень.

Створення підприємства, орієнтованого на споживача, потребує чітко визначених цілей, наполегливості у їх досягненні та активної участі всього персоналу. Реалізація цієї ідеї включає визначення місії організації, проведення маркетингового аудиту, формування стратегії розвитку, навчання та підвищення кваліфікації працівників, впровадження запланованих заходів і постійне підтримання орієнтації на потреби споживачів.

Стратегічне управління можна визначити як систему управління організацією за умов нестабільного, швидкозмінного середовища, що забезпечує динамізм, адаптованість і конкурентоспроможність розвитку.

Успіх підприємства в розробці такої стратегії менеджменту, за якої дії та внутрішня структура організації оптимально відповідають зовнішнім умовам. Принцип своєчасних рішень являє собою найраціональніші підходи до управління підприємствами в умовах невизначеності розвитку зовнішнього середовища [42].

I. Ансоф розглядає стратегічне управління як систему, що складається з двох підсистем, які взаємодоповнюють одна одну: аналіз і вибір стратегічної позиції, оперативне управління в реальному масштабі часу [40]. Стратегічне управління являє собою комплексний процес, який не залежно від специфіки функціональної підсистеми, обов'язково передбачає дії з планування, управління, мотивації та контролю [45].

Система управління організації маркетингу має дві основні підсистеми – стратегічне управління, пов'язане з розвитком стратегічного потенціалу організації, та оперативне управління, яке орієнтується на досягнення результатів в короткостроковій перспективі. Стратегічне управління вбачає в персоналі організації найбільш суттєву та цінну складову стратегічного потенціалу, джерело бізнес-ідей, і стратегічних рішень. Саме завдяки персоналові організація може навчатися й розвиватися. [59]. Оперативне управління розглядає персонал як виконавців окремих робіт і завдань.

До основних завдань служби маркетингу належить формування, управління реалізацією та контроль стратегії підприємства.

Розроблення стратегії організації є циклічним процесом з постійною корекцією початкових цілей відповідно до уточнення інформації, що надходить із зовнішнього та внутрішнього середовища.

Процес планування стратегії складається з певних послідовних етапів:

- оцінка та аналіз наявної стратегії організації,
- аналіз та оцінка зовнішнього і внутрішнього середовища організації, встановлення цілей розвитку
- прогнозування сценаріїв імовірних подій, можливих ринків
- коригування наявної або формування нової стратегії

- обґрунтування й вибір стратегічних альтернатив
- розробка функціональних і ресурсних стратегій
- запровадження, контроль і оцінка результатів

Управління реалізацією стратегії передбачає визначення завдань, встановлення їх пріоритетності відповідно до значущості для реалізації стратегії, строків їх здійснення, відповідальних виконавців із зазначенням їхніх прав та повноважень, контрольних показників та форм контролю.

Для досягнення встановлених стратегічних цілей необхідно мати достатній обсяг функцій, чітко визначені права та обов'язки кожного виконавця [53].

Умовами успішної реалізації стратегії є :

- наявність у менеджерів організації розробленої стратегії у вигляді чітких вказівок,
- забезпечення менеджерами надходжень всіх необхідних ресурсів для даного процесу,
- контроль процесу реалізації та впровадження гнучких дій, спрямованих на досягнення цілей
- відповідність стратегії критеріям її ефективності,
- стратегія має передбачати достатню мотивацію та стимули для персоналу організації.

Реалізація стратегії охоплює певні етапи:

- початок дій (запуск),
- впровадження основних стратегічних змін
- завершення стратегії.

Проектування організації, здатної здійснювати стратегію, охоплює:

- розробку організаційної структури, що відповідає вимогам стратегії,
- утворення переваг організації, на яких базується стратегія
- добір кадрів на ключові позиції [42].

1.2 Теоретичні основи організації підсистеми маркетингу

Реалізація стратегії неможлива без відповідних змін в організаційній структурі, яка хоч і має високу інерційність, водночас є фундаментальною основою для діяльності підприємства. Недостатній рівень адаптації організаційної структури до вимог стратегії може призвести до невдачі в її впровадженні. Тому перед внесенням змін важливо оцінити, наскільки поточна структура сприяє або заважає реалізації стратегічних цілей організації.

Прийняття маркетингової філософії працівниками саме по собі не гарантує досягнення виробничих результатів. Необхідно створити таку організаційну структуру, яка б ефективно реалізовувала цю філософію на практиці, інтегруючи її в усі процеси підприємства. Структура організації (СО) – це логічні взаємовідношення рівнів управління та функціональних сфер, побудовані в такій формі, яка дає змогу найефективніше досягти цілей організації, рис. 1.1.

Рис 1.1 Три "кити" структури організації

Структура організації виконує низку важливих функцій: забезпечує ефективну взаємодію з зовнішнім середовищем, раціонально розподіляє зусилля працівників, задовольняє потреби клієнтів та сприяє досягненню цілей підприємства з високою ефективністю.

При формуванні маркетингової структури слід дотримуватися кількох принципів. Структура має забезпечувати єдність цілей, бути простою та зрозумілою для персоналу, мати ефективну систему комунікацій з обов'язковим зворотним зв'язком, дотримуватися принципу єдиного підпорядкування та містити мінімальну кількість ланок для швидкої передачі інформації. Вона повинна бути гнучкою та здатною адаптуватися до змін стратегії підприємства.

Оптимальна організація маркетингу залежить від цілей підприємства та умов середовища. Цілі передбачають ефективне виконання завдань, полегшення управління, мінімізацію координаційних проблем, забезпечення мобільності та реалізацію творчого потенціалу працівників. До зовнішніх умов відносяться конкуренція, ринки збуту, структура потреб споживачів, правові та соціально-політичні чинники. Внутрішні умови включають розмір і вік підприємства, різноманітність продукції, кваліфікацію персоналу, фінансові ресурси та наявність каналів збуту.

Урахування всіх цих аспектів дозволяє сформувати маркетингову структуру, що відповідає потребам організації та забезпечує її ефективну діяльність. Функції маркетингу виконує персонал фірми, об'єднаний у межах організаційних структур маркетингу.

Маркетингова структура має вирішальне значення для успішної реалізації концепції маркетингу. Та слід зазначити, що для організації маркетингу не існує універсальної схеми. Відділи маркетингу можуть бути створені на різних основах. Кожне підприємство створює відділ маркетингу з таким розрахунком, щоб він найкраще сприяв досягненню маркетингових цілей – виявленню незадоволеного споживчого попиту, розширенню діяльності, пошук нових сегментів ринку. Водночас маркетингові структури великою мірою залежать від розміру ресурсів підприємства, специфіки продукції, що випускається, ринків, на яких продукція реалізується, від структури управління підприємством, яка вже склалася [63].

Проектування організаційних маркетингових структур становить діяльність з розроблення та запровадження таких структур у систему управління діяльністю підприємства. Існує велика кількість варіантів організаційних структур маркетингу. Усіх їх можна звести до таких орієнтацій: за функціями; за товарами; за ринками; за регіонами. Можна виділити кілька базових організаційних структур маркетингу:

Рис 1.2 Базові організаційні структури маркетингу

Функціональну організаційну структуру формують виходячи з функцій маркетингу, які він виконує на підприємстві. Маркетинг виступає як лінія поряд з іншими функціями підприємства.

Рис.1.3 Функціональна організаційна структура

Базується на розподілі праці за встановленими і такими, що виникають, функціями, на спеціалізації працівників. Доцільна для підприємств з невеликою кількістю товарів і ринків. Є базовою для інших форм організації [23].

Ринкову організаційну структуру застосовують для підприємств з однорідною продукцією. Переваги та хиби наведені у табл. 1.1. [24].

Таблиця 1.1

Переваги та недоліки ринкової організаційної структури

Переваги	Недоліки
<p>сприяє поліпшенню координації підрозділів під час виведення товару на ринок</p> <p>створює можливість комплексного розроблення маркетингових заходів</p> <p>забезпечує достовірніший прогноз ринку</p>	<p>дублювання функцій</p> <p>низька ступінь спеціалізації роботи відділів</p> <p>недостатня гнучкість</p>

Ринкова організаційна структура аналогічна продуктивій структурі організації відділу маркетингу на підприємстві.

Організаційна структура маркетингу з орієнтацією на покупця (групу покупців) базується на проведенні маркетингової діяльності і маркетингових заходів, які різняться за цільовими групами покупців. Така структура представлена на рис. 1.4.

Рис.1.4 Організаційна структура маркетингу з орієнтацією на покупця

Стратегію маркетингу розробляють для кожної групи покупців. Для роботи з кожною групою покупців призначається керівник. Таку структуру можна застосовувати у разі неоднорідного попиту (постійний контакт з покупцями, обслуговування цільових груп покупців, знання звичок і прихильностей покупців тощо) [25]. Переваги та хиби наведені у табл. 1.2. [24].

Таблиця 1.2

Переваги та хиби організаційної структури маркетингу з орієнтацією на покупця

Переваги	Недоліки
Філія спеціалізується на випуску певного товару відповідно до попиту сегментної групи споживачів	Дублювання у виконанні функцій

У практичній діяльності з організації маркетингу на підприємствах поряд з переліченими базовими формами організації служб маркетингу часто використовують їх різні сполучення:

функціонально-продуктову;

функціонально-ринкову;

продуктово-ринкову тощо.

Такі форми організації маркетингу базуються на двох критеріях структурування, що може бути представлено у вигляді матриці.

Матрична організаційна структура маркетингу поєднує максимум переваг і мінімум хиб інших структур, рис.1.5

Приклад: поєднання функціонального і продуктового підходів до побудови організаційних структур.

Рис. 1.5. Матрична організаційна структура

Працівник у кожній клітинці матриці підпорядковується двом керівникам (менеджеру з функцій і менеджеру з продукту). Крім того, структура має головного керівника та керівників у кожній клітинці матриці. Дуже складні комунікації – високі вимоги до персоналу. Переваги та хиби наведені у табл. 1.3. [24].

Переваги та недоліки матричної організаційної структури

Переваги	Недоліки
Можливість адаптації до змін зовнішнього середовища	Складна, громіздка
Функціональне значення (маркетинг) проходить крізь усю роботу	Великі витрати на впровадження й експлуатацію
	Конфлікти з приводу компетенцій
	Невеликі втрати інформації
	Краща координація діяльності

Слід зазначити, що успішність організації відділу маркетингу на підприємстві великою мірою залежатиме від того, як керівництво і персонал розуміють це явище. Кінцева мета роботи маркетингового підрозділу – підпорядкованість усієї господарської та комерційної діяльності підприємства законам існування та розвитку ринку.

Як зазначив, Ф.Котлер [63], ідеальної організаційної структури для відділу маркетингу ще не знайдено. Складність полягає в тому, щоб з багатьох варіантів вибрати таку структуру відділу маркетингу, яка найкраще дасть змогу вашому підприємству ефективно взаємодіяти із зовнішнім середовищем, продуктивно і доцільно розподіляти і спрямовувати зусилля всіх працівників і в кінцевому підсумку задовольняти потреби споживачів, досягати своїх цілей з високою ефективністю.

Вибір оптимальної структури відділу маркетингу для підприємства, окрім інших чинників, доцільно проводити залежно від його розміру. Можливі варіанти побудови маркетингових підрозділів для середніх і малих підприємств наведено схематично.

Якщо підприємство мале, всі функції маркетингу на ньому може виконувати одна людина, рис.1.6.

Рис.1.6 Організаційна структура управління службою маркетингу для середніх підприємств

Рис.1.7 Організаційна структура управління службою маркетингу для малих підприємств

Культура організації передбачає створення документації, яка регламентує діяльність підрозділів і визначає їхнє місце в управлінській структурі. Зокрема, розробка "Положення про службу (відділ) маркетингу" включає визначення функцій підрозділу, опис взаємозв'язків з іншими відділами, розподіл основних завдань всередині служби, визначення джерел фінансування та закріплення прав і відповідальності. Підбір персоналу здійснюється за встановленою процедурою, що включає ухвалення рішення про найм, оголошення вакансій, проведення інформаційних зборів, анкетування та відбір кандидатів. Працівники маркетингового відділу мають відповідати високим вимогам кваліфікації та професійної компетентності.

**Функції та критерії оцінки діяльності основних фахівців відділу
маркетингу на підприємстві**

Посада	Функції	Критерії оцінки
Керівник відділу	Розроблення стратегії маркетингу Координація виконання програм маркетингу Контроль за виконанням маркетингових планів і реалізацією стратегії	Вдосконалення цілей стратегії маркетингу Підвищення конкурентоспроможності та авторитету підприємства
Менеджер продуктів (продукт-менеджер)	3 Розроблення продуктової та цінової стратегії Формування асортименту продукції (послуг) Впровадження нових видів продукції (послуг) Розвиток збутової мережі	Зростання доходів від продукції (послуг) Збільшення питомої ваги нових видів продукції (послуг) в асортименті
Фахівець маркетингового планування	3 Ситуаційний аналіз Формування маркетингової мети, розроблення плану дій Обґрунтування плану Контроль за реалізацією плану	Досягнення мети плану, поліпшення конкурентних позицій підприємства

Продовження табл.1.4

Посада	Функції	Критерії оцінки
Фахівець з реклами та зв'язків з громадськістю	Розроблення стратегії комплексу просування Організація рекламних кампаній Організація зв'язків з громадськістю	Зростання інформованості покупців Залучення нових покупців Поліпшення іміджу підприємства Підвищення ефективності заходів просування
Фахівець з маркетингових досліджень інформаційного забезпечення маркетингової діяльності	Проведення панельних досліджень споживачів продукції (послуг) Моніторинг конкурентів Стратегічний аналіз умов діяльності Інформаційне забезпечення маркетингових рішень	Наявність систематичної оновленої інформаційної бази Забезпечення інформаційних потреб керівників і фахівців за окремими функціями маркетингу

Стимулювання працівників маркетингового відділу здійснюється на основі затвердженого керівником підприємства «Положення про преміювання». Для оцінки внеску кожного співробітника у результати роботи

відділу доцільно розробити систему показників та умов, які визначають ступінь його впливу.

Ці показники та умови доцільно класифікувати на основні та додаткові, при цьому коефіцієнти можуть як підвищувати, так і знижувати оцінку впливу працівника залежно від досягнутих результатів.

Таблиця 1.5

Показники і умови преміювання працівників відділу маркетингу

Основні показники	Розмір премій у % до окладу		Умови преміювання	
	За виконання на 100 %	За кожний % перевиконання	Основні	Додаткові

У разі невиконання основних показників премії не виплачують. У разі невиконання додаткових показників премії знижують на 50%. Критеріями ефективності діяльності маркетингових служб (відділів) на підприємстві можуть бути наступні, табл.1.6.

Таблиця 1.6

Кількісні критерії ефективності діяльності маркетингових відділів

Функції маркетингових відділів	Показники ефективності діяльності маркетингових відділів
Маркетингові дослідження	Прибуток, обсяг продажу (в грошовому та натуральному вигляді)
Прогнозування обсягу продажу	Обсяг продажу
Планування виробничої стратегії та випуску продукції	Обсяг продажу
Розробка нових продуктів і вдосконалення тих, що випускаються	Обсяг продажу
Ціноутворення	Частка ринку, прибуток

Упаковка, вибір торгової марки	Збільшення обсягу продажу
Товарні запаси	Кількість оборотів товарних запасів, оборот товарних запасів у днях
Розподіл товарів	Обсяг продажу
Стимулювання продажу	Збільшення обсягу продажу
Збут продукції – підтримка зацікавленості працівників маркетингових відділів	Обсяг продажу
Реклама	Збільшення обсягу продажу

Оскільки призначення маркетингових підрозділів полягає в пошукові прибуткових товарів і ринків, то результативність їхньої діяльності можна оцінювати показниками прибутку, досягнутим «обсягом продажу», «часткою ринку» та показниками «число оборотів товарних запасів» або «оборот товарних запасів», які свідчать про популярність продукції у споживачів.

1.3. Оцінка ефективності управління підсистемою маркетингу

Оцінка ефективності управління підсистемою маркетингу є ключовим етапом управлінської діяльності підприємства. Вона дозволяє виявити відповідність досягнутих результатів поставленим цілям та забезпечити своєчасну корекцію стратегій і тактик. Ефективність маркетингової підсистеми визначається не лише обсягом продажів, а й якістю взаємодії з клієнтами, швидкістю адаптації до ринкових змін та оптимальністю використання ресурсів.

Оцінка ефективності починається з визначення цілей підсистеми маркетингу. Цілі мають бути конкретними, вимірюваними, досяжними, релевантними та обмеженими в часі. Вони включають збільшення частки ринку, зростання прибутку, підвищення рівня задоволеності клієнтів та зміцнення іміджу підприємства. Чітке визначення цілей дозволяє сформувати систему показників, за якими здійснюватиметься оцінка.

Основним інструментом оцінки є система ключових показників ефективності (КРІ). КРІ охоплюють фінансові та нефінансові показники, що відображають результативність діяльності маркетингового підрозділу. До фінансових показників належать обсяг продажів, рівень прибутку, рентабельність вкладень та структура витрат на маркетинг. Нефінансові показники включають рівень задоволеності клієнтів, частку повторних продажів, ефективність рекламних кампаній та показники лояльності споживачів.

Для оцінки ефективності також важливо враховувати внутрішні процеси підсистеми. Це включає оцінку організаційної структури маркетингового відділу, розподілу функцій між працівниками, швидкості прийняття рішень та ефективності комунікацій. Чітке визначення функціональних завдань і системи взаємозв'язків сприяє підвищенню ефективності діяльності.

Особлива увага приділяється оцінці персоналу. Важливим аспектом є відповідність кваліфікації працівників поставленим завданням. Для цього розробляються системи оцінки компетентностей та результати роботи оцінюються за встановленими критеріями. Використовуються методи оцінки індивідуального внеску кожного працівника, що включають коефіцієнти впливу на результати діяльності. Показники поділяються на основні та додаткові, причому можуть враховувати як позитивний, так і негативний вплив.

Ефективність управління також залежить від системи мотивації. Стимулювання працівників здійснюється на основі затверджених положень про преміювання. Вони визначають умови, за яких працівники отримують бонуси або інші форми заохочення, що мотивують до досягнення високих результатів. Важливим є баланс між матеріальними та нематеріальними стимулюючими факторами.

Для комплексної оцінки ефективності використовуються кількісні та якісні методи аналізу. Кількісні методи включають фінансові розрахунки,

аналіз динаміки продажів, обсягу витрат та рентабельності маркетингових заходів. Якісні методи дозволяють оцінити задоволеність клієнтів, рівень лояльності, ефективність рекламних кампаній та репутацію підприємства.

Важливою складовою оцінки є аналіз зовнішнього середовища. Конкуренція, зміни у споживчих уподобаннях, розвиток ринкових каналів та економічні тенденції впливають на результативність маркетингової підсистеми. Постійний моніторинг ринку дозволяє своєчасно коригувати стратегії та підвищувати ефективність управління.

Внутрішні умови також визначають ефективність управління. До них належать організаційна структура підприємства, рівень технологічного забезпечення, кваліфікація працівників та наявність фінансових ресурсів. Оптимальне поєднання цих чинників забезпечує високий рівень результативності маркетингової підсистеми.

Оцінка ефективності включає порівняння фактичних показників з плановими. Відхилення аналізуються для визначення причин і розробки коригуючих заходів. Це дозволяє не лише контролювати діяльність, а й підвищувати її ефективність шляхом удосконалення процесів.

Для більшої об'єктивності використовують інтегровані методи оцінки, що поєднують фінансові, маркетингові та організаційні показники. Вони дозволяють оцінити ефективність комплексно, враховуючи всі аспекти функціонування підсистеми.

Регулярна оцінка ефективності сприяє розвитку стратегічного управління маркетингом. Вона дозволяє визначати сильні та слабкі сторони підсистеми, вчасно реагувати на зміни ринку та підвищувати конкурентоспроможність підприємства.

Інформаційна підтримка оцінки ефективності є критичною. Необхідно забезпечити збір, обробку та аналіз даних про ринок, клієнтів, конкурентів та внутрішні процеси. Своєчасна та достовірна інформація забезпечує прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Методи управлінської оцінки включають бенчмаркінг, SWOT-аналіз, аналіз співвідношення витрат і результатів, а також експертну оцінку. Їхнє використання дозволяє отримати всебічне уявлення про ефективність підсистеми та визначити напрями для вдосконалення.

Основні показники ефективності підсистеми маркетингу підприємства наведено у таблиці 1.7.

Таблиця 1.7

Основні показники ефективності підсистеми маркетингу підприємства

Категорія показника	Показник	Метод оцінки / Формула	Примітка
Фінансові	Обсяг продажів	Фактичний обсяг продажів за період	Основний КРІ
	Прибуток від продажів	Доходи – витрати	Основний КРІ
	Рентабельність маркетингових витрат	$(\text{Прибуток від маркетингу} / \text{Витрати на маркетинг}) \times 100\%$	Додатковий КРІ
	Частка ринку	$(\text{Обсяг продажів підприємства} / \text{Загальний обсяг ринку}) \times 100\%$	Основний КРІ
Клієнтські	Рівень задоволеності клієнтів (CSAT)	Опитування клієнтів	Основний КРІ
	Лояльність клієнтів (NPS)	$\text{NPS} = \% \text{ промоутерів} - \% \text{ критиків}$	Додатковий КРІ
	Частка повторних покупок	$(\text{Кількість повторних покупок} / \text{Загальна кількість покупок}) \times 100\%$	Основний КРІ
Процесні / Внутрішні	Швидкість обробки замовлення	Середній час виконання замовлення	Додатковий КРІ
	Кількість успішних маркетингових кампаній	$(\text{Кількість кампаній із досягнутими цілями} / \text{Загальна кількість кампаній}) \times 100\%$	Основний КРІ

	Відсоток виконання планових завдань	(Виконані завдання / Загальна кількість завдань) × 100%	Основний КРІ
Інноваційні / Розвиток	Впроваджені нові продукти / послуги	Кількість нових продуктів за рік	Додатковий КРІ
	Частка доходу від нових продуктів	(Доходи від нових продуктів / Загальні доходи) × 100%	Додатковий КРІ
Персонал	Кваліфікація співробітників	Оцінка компетентностей, сертифікації	Основний КРІ
	Мотивація / ефективність персоналу	Оцінка за внутрішньою системою КРІ	Додатковий КРІ

Важливою складовою є оцінка інноваційної діяльності маркетингового підрозділу. Впровадження нових продуктів, технологій та підходів до просування дозволяє підвищувати ефективність роботи та зміцнювати позиції підприємства на ринку.

Системний підхід до оцінки ефективності забезпечує інтеграцію всіх складових підсистеми маркетингу. Це дозволяє враховувати взаємозв'язок між організаційною структурою, персоналом, процесами та зовнішнім середовищем.

Результати оцінки ефективності використовуються для коригування стратегій, вдосконалення організаційної структури, підвищення кваліфікації персоналу та оптимізації ресурсів. Вони також слугують основою для планування майбутніх маркетингових заходів.

Ефективне управління підсистемою маркетингу передбачає регулярну перевірку відповідності діяльності встановленим стандартам та цілям. Це забезпечує своєчасне виявлення проблем, розробку заходів щодо їх усунення та підвищення результативності роботи.

Важливим аспектом є інтеграція фінансових і нефінансових показників. Поєднання обсягів продажів, прибутковості, рентабельності та якісних характеристик взаємодії з клієнтами дозволяє отримати комплексну оцінку ефективності.

Значну роль відіграє управління ризиками. Аналіз потенційних загроз та визначення заходів щодо їх мінімізації дозволяє зменшити негативний вплив на ефективність маркетингової підсистеми.

Високий рівень ефективності досягається завдяки збалансованому поєднанню стратегічного планування, оперативного контролю та гнучкої адаптації до змін ринку. Постійний розвиток компетенцій персоналу та впровадження інноваційних підходів сприяє підвищенню результативності діяльності.

Висновки до 1 розділу

У теоретичному розділі магістерської роботи розглянуто стратегії управління підсистемою маркетингу. Визначено ключові концептуальні засади, функціональні аспекти організації та механізми оцінки ефективності діяльності маркетингових служб на підприємстві.

Маркетингова структура має бути простою, гнучкою, забезпечувати єдність цілей, ефективну систему комунікацій зі зворотним зв'язком і здатність адаптуватися до змін. Хоча не існує універсальної схеми організації відділу маркетингу, вибір оптимальної структури залежить від цілей підприємства, зовнішніх (конкуренція, ринки, потреби споживачів) та внутрішніх умов (розмір, вік, різноманітність продукції). Оцінка ефективності управління підсистемою маркетингу є ключовим етапом, що дозволяє виявити відповідність досягнутих результатів поставленим цілям і забезпечити своєчасну корекцію стратегій. Цілі маркетингової підсистеми мають бути конкретними, вимірюваними, досяжними, релевантними та обмеженими в часі. Основним інструментом оцінки є система ключових показників ефективності), які охоплюють як фінансові (обсяг продажів, прибуток, рентабельність маркетингових витрат, частка ринку), так і нефінансові

показники (рівень задоволеності клієнтів, лояльність, частка повторних покупок). Кількісні критерії ефективності діяльності маркетингових відділів корелюють із прибутком, обсягом продажу та часткою ринку. Комплексна оцінка ефективності також охоплює внутрішні процеси, організаційну структуру, кваліфікацію персоналу та систему мотивації. Для об'єктивності використовують інтегровані методи оцінки, що поєднують фінансові, маркетингові та організаційні показники. Регулярна оцінка, що включає моніторинг зовнішнього середовища та інноваційної діяльності, забезпечує системний підхід, дозволяючи коригувати стратегії та підвищувати конкурентоспроможність підприємства.

РОЗДІЛ 2 ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»

2.1 Аналіз управління підприємством та маркетинговою підсистемою

ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» є провідним підприємством харківського машинобудівного сектору, що спеціалізується на розробці, виробництві, монтажі та сервісному обслуговуванні промислового обладнання для охолодження, вентиляції, тепlopостачання та спеціалізованих галузей. Компанія забезпечує повний цикл виробництва — від проектування технічної документації до виготовлення продукції, її монтажу та післягарантійного обслуговування, при цьому активно здійснює маркетингові та збутові заходи для промислових клієнтів, підприємств харчової промисловості, логістики, аграрного сектору та енергетики.

Асортимент підприємства демонструє високий рівень технологічної спеціалізації та гнучкість у задоволенні потреб ринку. Основним напрямом є виробництво холодильного обладнання та промислових холодильних систем. Підприємство пропонує холодильні агрегати різної потужності, середньотемпературні шафи, підлогові та настільні вітрини, а також камери низько- та середньотемпературного зберігання. Додатково виготовляються ребристо-трубчасті випарники, повітроохолоджувачі та промислові конденсатори, що працюють на сучасних озонобезпечних холодоагентах, відповідно до міжнародних екологічних стандартів. Така продукція сприяє енергоефективності та підвищенню продуктивності клієнтів.

Ще одним стратегічним напрямом є виробництво теплового обладнання — електричних пекарських шаф, плит, сковорід, опалювальних апаратів та газових пальників. Продукція активно використовується у хлібопекарській,

кондитерській, ресторанній та харчопереробній галузях. Її якість, надійність та енергоощадність підсилюють конкурентні переваги підприємства на ринку.

ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» також реалізує металоконструкції та комплектуючі: листові конструкції, двері, віконні рами, пороги та корпуси промислового призначення. Це дозволяє підприємству не лише забезпечувати власні виробничі потреби, а й постачати продукцію стороннім замовникам із будівельного, енергетичного та транспортного секторів.

Особливе значення мають гідравлічні вироби — рукави високого тиску, фітинги, муфти та з'єднувальні елементи для гідросистем промислової, дорожньо-будівельної та сільськогосподарської техніки. Висока точність і надійність цих виробів забезпечують безпечну та ефективну експлуатацію техніки в складних умовах.

Підприємство також виробляє спеціалізовану продукцію: фільтри-осушувачі, баласты, медогонки, зчіпні пристрої та запасні частини для залізничного й автомобільного транспорту. Завдяки широкому асортименту та адаптивності до ринкових змін підприємство підтримує стабільний попит навіть у кризових економічних умовах.

Важливим маркетинговим аспектом діяльності є комплексні послуги з монтажу, пусконаладження та сервісного обслуговування обладнання. Підприємство забезпечує повний супровід продукції — від виготовлення до встановлення та післягарантійного обслуговування. Гарантійний термін складає 12 місяців, після чого клієнти можуть продовжити обслуговування за договором. Такий підхід підсилює лояльність споживачів і формує довгострокові партнерські відносини, що є важливим інструментом маркетингової стратегії компанії.

Фінансове становище підприємства здійснює вплив на корпоративний дух робітників і це необхідно враховувати. Важливо розуміти загальну тенденцію розвитку підприємства для подальшого удосконалення системи мотивації на даному підприємстві.

Товарною продукцією ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» є наступні види продукції.

1. Холодильна техніка та промислове холодильне устаткування

- холодильні агрегати різних потужностей;
- холодильні шафи середньотемпературні;
- холодильні вітрини підлогового та настільного виконання різних типорозмірів і конфігурацій;
- камери низько- і середньотемпературні;
- випарники ребристо-трубчасті (РТ) та повітроохолоджувачі;
- конденсатори та інше промислове холодильне устаткування з озонобезпечними холодоагентами R134A і R404A.

2. Теплова техніка

- електричні пекарські шафи для хлібопекарського та кондитерського виробництва;
- електричні плити, сковороди та інше теплове обладнання для харчової промисловості та закладів громадського харчування;
- газові пальники та опалювальні апарати.

3. Металоконструкції та комплектуючі

- конструкції з листового матеріалу різного призначення;
- сталеві та чавунні двері, вікна, рами, пороги;
- інші види металоконструкцій промислового використання.

4. Гідравлічні вироби

- рукави високого тиску (РВДА);
- фітинги та з'єднувальні елементи для гідросистем промислової, дорожньої та сільськогосподарської техніки.

5. Інші вироби спеціального призначення

- фільтри-осушувачі, баласты, комплектуючі для холодильних систем;
- медогонки трьохрамні;
- зчіпні пристрої для сільськогосподарської та дорожньо-будівельної техніки;

– запасні частини для залізничного та автомобільного транспорту.

6. Також підприємство надає послуги

– монтаж і встановлення холодильного та теплового обладнання;

– пусконаладжувальні роботи;

– гарантійне (12 місяців) та післягарантійне обслуговування;

– ремонт холодильного та теплового устаткування.

Організаційно-виробнича структура підприємства на сьогодні є мобільною та ефективною. До організаційної структури підприємства відносять наступні підрозділи: адміністративна служба управління, основне і додаткове виробництво.

Для організації виробничого процесу застосовується цехова структура з цехами основного виробництва: заготовчим і складальним.

Заготовчий цех роздільний на ділянки: механо-зварювальна ділянка, пресова ділянка. У цеху здійснюється процес виготовлення напівфабрикатів і деталей методом штампування, механічної і термічної обробки. У разі потреби, згідно технології, проводиться гальванічне покриття деталей. При виготовленні корпусних деталей широко використовується контактна зварка, а так само газоелектрозварення. Із заготовчого цеху деталі передаються в складальний цех для повної збірки і виготовлення готової продукції.

Складальний цех роздільний на ділянки: трансформаторний, складальний і ділянка друкарських плат. Процес виготовлення виробів розроблений згідно прийнятих норм складальних робіт, з урахуванням спеціального технічного оснащення, передбаченого для виконання конкретних операцій відносно технології виготовлення продукції.

До складу додаткового виробництва входить: ділянка по ремонту устаткування, будівель і споруд, паросиловий, транспортний, інструментальний цех.

Інструментальний цех забезпечує основне виробництво необхідним оснащенням, виконує її ремонт.

Ділянка по ремонту устаткування, будівель і споруд - на ній здійснюється ремонт устаткування і виготовлення запасних і змінних деталей для устаткування, його силами виконується ремонт будівель і споруд.

Парасилової ділянка, до складу якої входять компресорна станція і котельня заводу, призначена виготовляти відповідні види енергоносіїв та забезпечувати усі підрозділи заводу.

До транспортної ділянки входять: гараж і необхідні транспортні і навантажувально-розвантажувальні засоби.

Як видно, з наведеної схеми організаційної структури, підприємство не має власного відділу маркетингу, основними завданнями якого є аналіз ринкових ситуацій, вивчення тенденцій розвитку ринку, прогнозування обсягів продажу, вивчення покупців, вивчення каналів товарообігу, методів продажу, підготовка рекомендацій для підрозділу щодо просування, спільно з керівництвом збутового підрозділу, контролю діяльності підприємства, яке впливає на споживчу поведінку щодо придбання товарів підприємства. На підприємстві не в достатній мірі проводяться заходи по розробленню бюджету маркетингу, не плануються заходи по впровадженню іміджу підприємства.

Відділ збуту виконує основні механічні завдання по продажу продукції, без суттєвого вивчення попиту споживачів, не здійснюючи рекламні функції. Тобто на підприємстві не в повній мірі виконуються аналітична, виробнича функція та функція управління та контролю (розділ 1). Виходячи з цього, беручи до уваги посилення конкуренції на внутрішньому та зовнішньому ринках, враховуючи тенденцію підприємства до збільшення обсягів виробництва продукції особливої необхідності набуває питання організації стратегії управління підсистемою маркетингу на підприємстві. Організаційна структура має відповідати умовам змінного середовища та забезпечувати високу ефективність роботи всього підприємства.

Про доцільність створення відділу маркетингу та шляхи організації управлінського апарату також свідчить проведена управлінська діагностика.

Управлінська діагностика розглядається як дослідницька діяльність, направлена на встановлення, аналіз і оцінку проблем розвитку і підвищення ефективності системи менеджменту організації і виявлення головних напрямів їх рішення. Діагностика являє собою перший етап процесу вдосконалення управління, внаслідок якого визначаються і формулюються задачі, що підлягають виконанню в ході розробки і реалізації комплексу конкретних заходів.

Своєрідність управлінської діагностики полягає в тому, що, з одного боку, вже на початку дослідження вона дозволяє виявити проблеми і вибрати основні напрями доцільних поглиблених обстежень, намітити заходи по вдосконаленню управління і відповідну програму дій. З іншого боку, по завершенню всього комплексу досліджень можна перевірити висунену гіпотезу, сформувану остаточну думку про проблеми, що є в області менеджменту і конкретизувати шляхи їх вирішення з урахуванням особливостей даної організації і її зовнішньої середовища.

Для цього, передусім, потрібно отримати достатній обсяг інформації про резерви і можливості розвитку підприємства.

Методика організації діагностичної діяльності передбачає ряд послідовних процедур, що дозволяють отримати достовірну інформацію про проблеми розвитку системи управління.

Найбільш важлива інформація може бути отримана при обстеженні виробничого процесу, оскільки недоліки системи управління виявляються у виробництві безпосередньо у вигляді відхилень від заданої якості, порушень ритмічності, низького рівня використання фондів і т.п. При цьому виділяються найбільш істотні чинники або вузькі місця системи управління, і оцінюється їх вплив на кінцевий результат і головну мету підприємства. При такому підході перелік недоліків легко упорядити, оскільки їх можна прив'язати до алгоритму технологічного процесу.

Перший етап діагностики існуючої системи управління був пов'язаний зі збором і обробкою інформації по різних аспектах менеджменту (методи прийняття рішення і т.д.). Перехід до ринкової економіки вимагає різкого повороту до інтенсифікації виробництва, переорієнтації підприємств на першочергове і повне використання якісних чинників економічного зростання. Це може забезпечити тільки раціональна система менеджменту.

Вибір методу обстеження визначається його цілями, а також особливістю об'єкта вивчення і етапу діагностичного процесу. Спочатку досліджуються різні документальні джерела, зовнішнє середовище, потім проводиться анкетування і інтерв'ювання персоналу. На практиці використовується і такий підхід, при якому спочатку організується колективна діагностика в формі навчання керівників підприємства. У ході її фіксуються основні проблеми в системі менеджменту, далі досліджуються інші джерела інформації і після цього проводиться серія інтерв'ю з працівниками, які тісно пов'язані з виявленими проблемами. Така послідовність дій дозволяє з найменшими труднощами вибрати осіб, які необхідно опитати.

Наступний крок складається в аналізі проблем, виникаючих при впливі активних компонентів (людського чинника, технології) на різні етапи виробничого процесу. Особливу увагу потрібно звернути на взаємозв'язок технологічних стадій; спільність ресурсів, що використовуються, робочих площ, обладнання; кваліфікацію персоналу; можливість поєднання окремих етапів у часі. Уявлення про підприємство буде повним, якщо дослідження доповнити аналізом відносин, що складаються між активними компонентами в процесі управління виробництвом.

Перелік питань, необхідних для діагностики, витікає з суті виробничої системи і її внутрішніх і зовнішніх зв'язків.

При проведенні управлінської діагностики на підприємстві з'ясувалася думка працівників апарату управління з наступних питань:

- стан організації управління в минулому, справжньому і майбутньому;
- сильні і слабкі сторони системи управління, що склалися;

- структура управління (чисельність управлінського персоналу, кількість ієрархічних рівнів, взаємозв'язки);
- методи прийняття управлінських рішень, що використовуються, їх якість;
- пропозиції по вдосконаленню системи менеджменту і про шляхи їх реалізації.

При діагностиці системи менеджменту важливо оцінити загальні результати діяльності підприємства. Для цього потрібно використати набір критеріїв і показників, що відображають як існуючу практику, так і знову виникаючі об'єктивні процеси.

Такими критеріями є:

- загальна ефективність роботи підприємства, тобто міра досягнення цілей, ради яких воно створене. Система цілей тут охоплює виробничі, науково-технічні, економічні і соціальні установки. Вона може бути складена у вигляді «дерева цілей»;
- виконання плану економічного і соціального розвитку;
- фінансова забезпеченість підприємства. Це найважливіший узагальнюючий економічний критерій ефективності діяльності. Його показником є перевищення виручки над витратами, включаючи витрати на встановлені відрахування державі і регіону, розвиток виробництва і соціальний розвиток колективу;
- відповідність техніко-технологічного рівня і організації виробництва об'єктивним вимогам його розвитку і переходу до ринку;
- досягнення світового рівня за якістю і собівартістю продукції;
- розв'язання головних соціальних проблем колективу. Найважливішими показниками тут є міра задоволення потреб колективу в соціально-побутовому відношенні, а також рівень травматизму на виробництві;
- відповідність діяльності підприємства вимогам екології.

Приведені критерії дозволили виявити оцінити управлінську діяльність підприємства та визначити недостатню роботу підсистеми маркетингу, як вузлову проблему.

Рекомендації, отримані внаслідок діагностичного аналізу, дозволяють, з одного боку, підвищити якісний рівень організаційної структури управління як такий, а з іншою забезпечити більшу її відповідність задачам підвищення ефективності підприємства загалом.

Розгляд підприємства як відкритої системи вимагає збору інформації про взаємозв'язок її з чотирма групами контрагентів споживачами, постачальниками, обслуговуючими підприємствами і фінансово-адміністративними організаціями. При цьому необхідно виділити наступну інформацію: нормативно-інструктивні документи, що визначають діяльність підприємства, зведення про зовнішні зв'язки впливаючих на формування його планів, науково-технічний розвиток, забезпечення ресурсами, збут продукції, а також про соціальне середовище, в якій функціонує підприємство.

Аналіз зовнішніх взаємозв'язків дозволив зробити висновок про міру орієнтації підприємства на запити споживача. На основі зібраної інформації визначилися головні напрями аналізу зовнішніх зв'язків на території і намітити шляхи їх вдосконалення. Таким чином, поглиблений аналіз діагностичної інформації, вироблення і зіставлення пропозицій по вдосконаленню системи менеджменту, свідчить про необхідність удосконалення підсистеми маркетингу на підприємстві. В сучасних ринкових умовах підприємство не приділяє життєво-необхідної уваги стратегії підвищення конкурентоспроможності. Тому актуальним є питання утворення власного відділу маркетингу, який би досліджував загальні тенденції попиту на вітчизняному та закордонному ринках споживачів, виконував необхідні рекламні заходи та досліджував тенденції попиту на окремі види продукції.

На підприємстві спостерігається постійна додаткова реалізація товарів зі складу. Це свідчить про потенційні сприятливі умови реалізації продукції в наступні періоди.

2.2 Аналіз основних техніко-економічних показників підприємства

Одним з найважливіших чинників збільшення об'єму виробництва продукції на промисловому підприємстві є забезпеченість їх основними фондами у необхідній кількості і асортименті, повніше і ефективніше їх використання. Завдання аналізу полягає у визначенні забезпечення підприємства і його структурних підрозділів основними фондами, рівня їх використання за узагальнювальними і частними показниками, встановити причини їх зміни, виявити резерви підвищення використання основних засобів. Аналіз основних виробничих фондів (ОВФ) підприємства за останні роки представлений на рис.2.1.

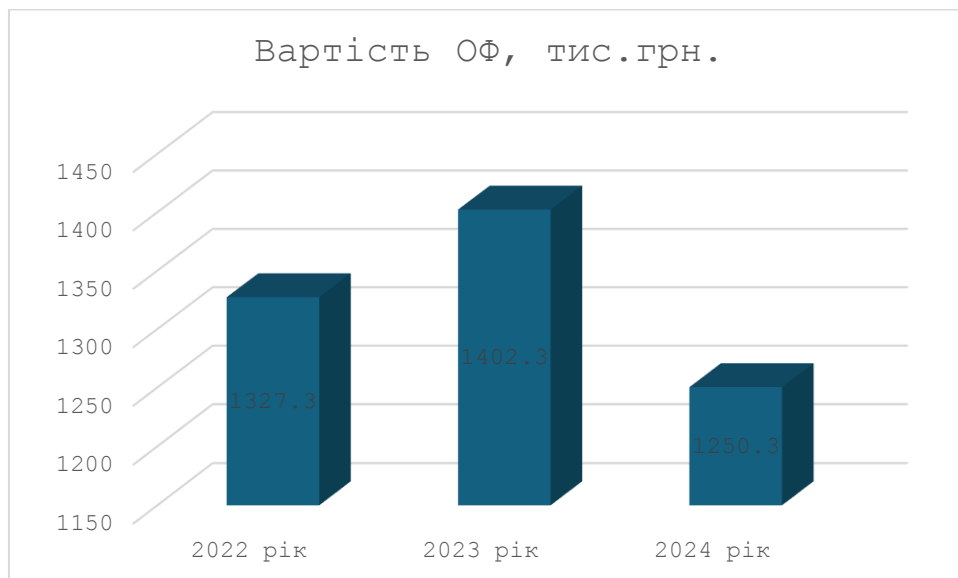

Рис.2.1 Аналіз основних виробничих фондів

Основними показниками аналізу є наступні.

Фондовіддача основних виробничих засобів є відношенням вартості проведеної продукції до середньорічної вартості основних виробничих фондів.

Фондомісткість є зворотним показником фондовіддачі. Вона дорівнює одиниці поділений на фондовіддачу.

Показник загальною фондоозброєності праці розраховується відношенням середньорічної вартості промислово-виробничих фондів до середньооблікової чисельності робочих.

Аналіз даних підприємства представлений в табл. 2.1

Таблиця 2.1

Аналіз використання основних фондів

№ п.п.	Показники	Од. Виміру	Фактично		Відхилення	
			2023р.	2024р.	абсолютне	відносне
1	Знос основних фондів	тис.грн.	5654,9	5870,7	215,80	1,04
2	Остаточна вартість	тис.грн.	4882,6	4520,2	-362,40	0,93
3	- виробничі	тис.грн.	4879,8	4517,8	-362,00	0,93
4	- невиробничі	тис.грн.	2,8	2,4	-0,40	0,86
5	Фондовіддача	грн./грн	0,73	1,00	0,27	1,37
6	Фондомісткість	-	1,37	1,00	-0,37	0,73
7	Фондоозброєність	грн./чол.	26,96	29,24	2,28	1,08

Вартість основних фондів зменшується, так у 2024 році остаточна вартість основних фондів склала 93% від вартості у 2023 році.

У 2023г. фондовіддача склала 0,73, а у 2024 році – 1,00, тобто збільшилася на 0,27 або в 1,37 рази. Фондомісткість відповідно зменшувалася. Фондоозброєність також збільшилася з 26,96 грн/чол. до 29,24 грн/чол. Основні показники свідчать про ефективне використання основних фондів на підприємстві.

Визначимо динаміку основних техніко-економічних показників підприємства, табл .2.2.

Таблиця 2.2

**Техніко-економічні показники підприємства ТОВ
«ХАРКІВХОЛОДМАШ»**

Показник	2022 рік	2023 рік	2024 рік	2024/2022
1	2	3	4	5
Валовий дохід, тис. грн.	39 741	28 000	37 793	95,10%
Чистий дохід(прибуток), тис. грн.	622	596	619	99,52%
Середня зарплата грн.	16400	17250	18500	112,80%
Фонд оплати праці, тис. грн.	1180,8	1086,75	1091,5	92,44%
Чисельність промислового персоналу підприємства, чол.	72	63	59	81,94%
Вартість ОФ, тис. грн.	1327,3	1402,3	1250,3	94,20%

У 2022 році валовий дохід ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» склав 39 741 тис. грн. Наступного року спостерігалось різке падіння до 28 000 тис. грн, що відповідає скороченню майже на 30%. Це може бути наслідком зовнішніх факторів — економічних, ринкових або політичних криз, втрати частини ринку чи зменшення обсягів виробництва та продажів. У 2024 році дохід підприємства відновився до 37 793 тис. грн, що становить приблизно 95% від рівня 2022 року, свідчаючи про часткову стабілізацію та поступове відновлення позицій компанії, рис. 2.2.

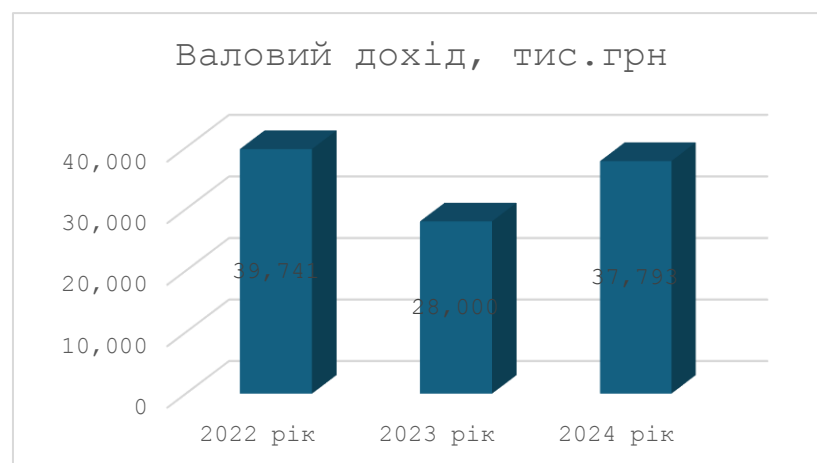

Рис.2.2. Динаміка валового доходу, тис.грн.

Чистий прибуток ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» за цей період залишався відносно стабільним. У 2022 році він становив 622 тис. грн, у 2023 — 596 тис. грн (невелике зменшення), а у 2024 — 619 тис. грн (рис. 2.3). Загалом за два роки прибуток знизився лише на 0,48%, що є позитивним показником. Навіть на фоні падіння доходів підприємству вдалося зберегти прибутковість, що свідчить про ефективне управління витратами та ресурсами.

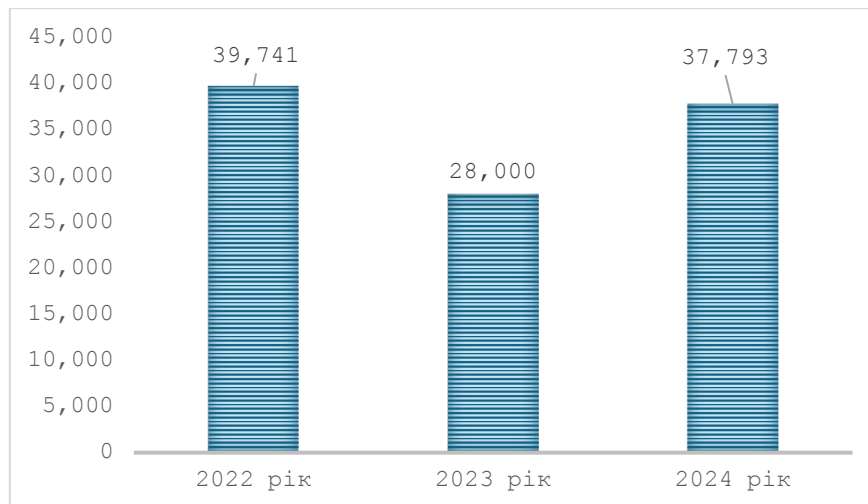

Рис.2.3 Динаміка чистого прибутку, тис.грн.

Рентабельність ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» відображає ефективність використання ресурсів у виробництві та комерційній діяльності підприємства.

Фонд оплати праці за період з 2022 по 2024 рік змінився наступним чином: у 2022 році він складав 1 180,8 тис. грн, у 2023 році знизився до 1 086,75 тис. грн, а у 2024 році трохи зріс до 1 091,5 тис. грн. Таким чином, за два роки фонд скоротився на 7,56%. Зменшення витрат на оплату праці при зростанні середньої зарплати пояснюється скороченням чисельності персоналу та оптимізацією структури кадрів.

Кількість працівників підприємства за цей період зменшилася з 72 до 59 осіб, тобто на 18,06% (рис. 2.2). Таке скорочення свідчить про проведення організаційної оптимізації, викликані як зовнішніми чинниками (економічна чи ринкова криза), так і внутрішніми — впровадженням автоматизації та реорганізацією виробничих та управлінських процесів.

Попри значне зниження валового доходу у 2023 році, ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» демонструє помірну фінансову стабільність. Збереження прибутковості та часткове відновлення доходів у 2024 році свідчать про ефективне антикризове управління та контроль витрат. Стабільний прибуток на тлі скорочення фонду оплати праці та чисельності персоналу підтверджує успішну оптимізацію витрат та дотримання фінансової дисципліни.

Зростання середньої заробітної плати за умов скорочення персоналу може свідчити про підвищення кваліфікаційного рівня працівників або прагнення утримати ключових фахівців. Водночас існують потенційні ризики: скорочення персоналу може бути наслідком зменшення обсягів діяльності, а падіння доходів — сигналом втрати частки ринку чи недостатньої конкурентоспроможності.

Загалом, підприємство перебуває у стані помірної стабільності з позитивними ознаками відновлення після кризового 2023 року, а подальший розвиток залежатиме від здатності збільшувати доходи та ефективно управляти кадровими ресурсами.

Джерела даних для аналізу: бізнес-план підприємства, план технічного розвитку, форма № 1 «Баланс підприємства», форма № 5 «Додаток до балансу підприємства», розд.2 «Склад і рух основних засобів», дані про переоцінку основних засобів, інвентарні картки обліку основних засобів, проектний-кошторисна, технічна документація.

У таблиці 2.3 наведено динаміку основних показників продуктивності праці ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» за 2022–2024 роки.

Аналіз даних таблиці 2.3 дозволяє оцінити продуктивність праці на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» у період 2022–2024 років.

Протягом цього часу спостерігалось поступове зменшення загальної кількості відпрацьованих людино-днів. Зниження у 2023–2024 роках пов'язане зі скороченням чисельності працівників, тоді як кількість днів, відпрацьованих одним робітником, залишалася сталою і становила 255 днів. Це свідчить про

оптимізацію персоналу або зміну виробничих потужностей, а не про зміну інтенсивності роботи окремих працівників.

Таблиця 2.3

Продуктивність праці ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»

Показник	2022 рік	2023 рік	2024 рік	2024/2022
1	2	3	4	5
Чисельність робітників, осіб	72	63	59	81,94%
З них робітників	60	54	48	80,00%
Питома вага робітників у загальній чисельності робітників, %	83,33	85,71	81,36	97,64%
Кількість відпрацьованих робітниками люд.-днів	15300	13770	12240	80,00%
Людино-годин	122400	110160	97920	80,00%
Кількість днів відпрацьованих одним робітником	255	255	255	-
Тривалість робочого дня	8	8	8	-
Середня кількість годин, відпрацьованих одним робітником	2040	2040	2040	-
Середня продуктивність праці одного робітника	662,35	518,52	787,35	118,87%

Динаміка відпрацьованих людино-годин повторює тенденцію людино-днів, оскільки робочий день залишався стандартним — 8 годин. Скорочення загального робочого часу більш ніж на 20% протягом двох років могло вплинути на обсяги виробництва у 2023 році. Проте вже у 2024 році, незважаючи на меншу кількість відпрацьованих годин, підприємству вдалося збільшити обсяг виробленої продукції, що свідчить про підвищення ефективності використання трудових ресурсів.

Стабільність показника кількості днів, відпрацьованих одним робітником, свідчить про незмінність робочого графіку та режиму роботи, тобто зміни продуктивності не пов'язані зі змінами тривалості робочого часу.

Середня продуктивність праці одного працівника демонструє позитивну динаміку. Після значного падіння у 2023 році на 21,7%, у 2024 році показник зріс більш ніж на 50%, перевищивши рівень 2022 року на 18,9%. Це свідчить про ефективне управління виробничими процесами, раціональне використання робочої сили, а також можливе оновлення обладнання чи впровадження сучасних технологій. Отже, підприємству вдалося не лише відновити показники продуктивності після кризового періоду, але й покращити їх, що підкреслює високий рівень організації виробництва та управління персоналом (рис. 2.4).

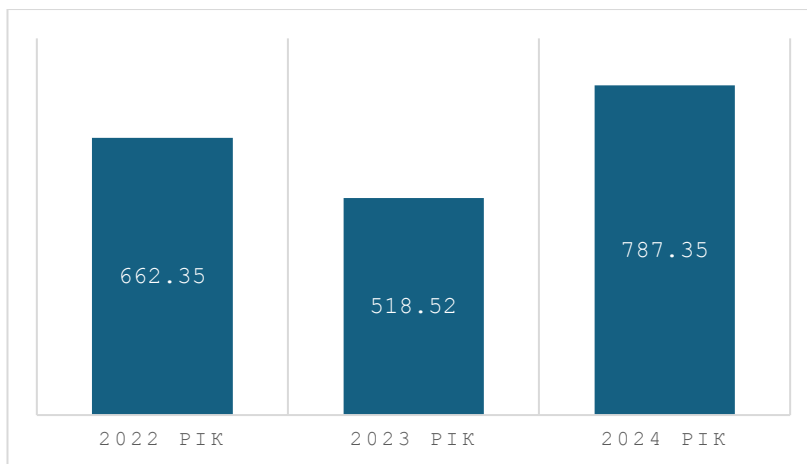

Рис.2.4 Середня продуктивність праці, тис.грн/люд

Аналіз показників продуктивності праці на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» у період 2022–2024 років демонструє суттєві коливання в ефективності використання трудових ресурсів та вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на обсяги виробництва. У 2022 році підприємство досягло обсягу товарної продукції 39 741 тис. грн при загальній чисельності персоналу 72 особи, з яких 60 були робітниками. У 2023 році спостерігалось значне зменшення чисельності працівників до 63 осіб, а обсяг продукції скоротився до 28 000 тис. грн, що призвело до зниження середньої продуктивності одного робітника на 21,7% — до 518,52 тис. грн. Така ситуація могла бути наслідком зниження попиту, зовнішніх економічних чи ринкових криз, а також зменшення виробничих потужностей. У 2024 році підприємству вдалося відновити виробничі показники: обсяг товарної продукції зріс до 37

793 тис. грн, а чисельність робітників зменшилася до 48 осіб. Це дозволило підвищити середню продуктивність праці до 787,35 тис. грн на одного працівника, що на 51,8% більше, ніж у 2023 році, і на 18,9% перевищує рівень 2022 року. Зростання продуктивності свідчить про ефективне використання трудових ресурсів, інтенсифікацію виробничих процесів та можливу модернізацію обладнання.

Висновки до 2 розділу

Діяльність ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» є комплексною, багатогалузевою та стратегічно спрямованою на забезпечення промислових підприємств України сучасним, надійним та енергоефективним обладнанням. Це провідне харківське підприємство машинобудівного профілю, яке спеціалізується на повному виробничому циклі: від розробки технічної документації до виготовлення, монтажу, сервісного обслуговування та післягарантійного супроводу холодильного, вентиляційного, теплового та спеціального промислового обладнання. Підприємство орієнтоване на потреби промислових клієнтів, підприємств харчової промисловості, логістичних компаній, аграрного сектору та енергетики. Важливо, що продукція, відповідає міжнародним екологічним стандартам.

Стратегічна гнучкість компанії була підтверджена успішним перетворенням із ПрАТ на ТОВ у 2020 році. Цей крок дозволив зберегти кваліфіковані кадри, виробничі потужності та партнерські зв'язки, а також оптимізувати корпоративне управління, спростити структуру власності та прискорити ухвалення управлінських рішень. Підприємство продемонструвало значну стійкість та здатність до адаптації, незважаючи на складну економічну ситуацію та військовий стан у Харківській області, оптимізувавши процеси та продовжуючи забезпечувати робочі місця для

місцевих фахівців. На підприємстві спостерігається постійна реалізація продукції зі складу, яка до цього часу потребувала витрат на зберігання. Це свідчить про потенційні сприятливі умови реалізації продукції в наступні періоди. Тому на даному етапі важливо дослідити ринок споживання товару, потенційні потреби споживачів та відкоректувати планові виробничі програми. Це свідчить про термінову необхідність запровадження виваженої маркетингової політики.

Відповідно, маркетингова стратегія ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» має включати: розширення ринкових сегментів шляхом активного просування продукції серед нових галузей, таких як логістика, аграрний сектор та енергетика, для диверсифікації доходів і зниження залежності від окремих замовників; цифровізацію маркетингу через впровадження аналітичних інструментів для прогнозування попиту, відстеження конкурентів і планування виробництва відповідно до ринкових потреб; підвищення цінності бренду через комунікації про енергоефективність та екологічність обладнання, що збільшить привабливість для промислових клієнтів та закладів громадського харчування; інтенсифікацію продажів через активні канали просування, участь у виставках, вебінари та демонстрації обладнання для залучення нових клієнтів; фокус на післяпродажне обслуговування шляхом розширення сервісних програм і швидкої підтримки клієнтів для підвищення лояльності; оптимізацію продуктового портфеля шляхом аналізу прибутковості різних видів обладнання та концентрації ресурсів на найбільш затребуваних і високорентабельних продуктах. Підсумовуючи результати аналізу, необхідно рекомендувати поповнення штату персоналу, та збільшення кількості високооплачуваних вакансій для високо кваліфікаційних робітників апарату управління.

РОЗДІЛ 3 РОЗРОБКА СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ПІДСИСТЕМОЮ МАРКЕТИНГУ. ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»

3.1 Удосконалення організаційної структури

Аналізуючи роботу підприємства ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ», приходимо до висновку, що в умовах ринкової економіки керівництву підприємства необхідно більш приділяти уваги маркетинговій концепції, вивченню зовнішніх та внутрішніх ринків.

Про необхідність утворення відділу маркетингу та розробку маркетингової стратегії свідчать дані проведеної діагностики.

Саме тому необхідно з комерційного відділу відокремити відділ збуту та організувати відділ маркетингу, які будуть функціонально підкорюватися комерційному директору.

На підприємстві можна організувати служби маркетингу на різних основах. Необхідно створити відділ маркетингу з таким розрахунком, щоб він найкраще сприяв досягненню маркетингових цілей підприємства.

Виходячи з особливостей існуючої структури, враховуючи досвід аналогічних промислових підприємств та опираючись на теоретичні положення (розділ 1.2), запропоновано схему організації служби маркетингу, де фахівці керують різними видами маркетингової діяльності (рис. 3.1).

До структури маркетингу запропоновано запровадити бюро кон'юктурного ринку та реклами, бюро інформаційного ринку, включити відділ збуту.

Штат робітників запропоновано виходячи з обсягу виконання функцій.

Бюро кон'юктурного ринку та реклами. До функції даного підрозділу відносяться:

- контакти з організаціями, які збирають інформацію про кон'юктуру внутрішнього та світового ринків апаратури автоматики, телемеханіки та зв'язку для залізничного транспорту, іншої продукції загальнопромислового призначення;
- отримання та аналіз періодики;
- підготовка оглядів, аналітичних записок для керівництва;
- збір інформації про конкурентів та потенційних споживачів;
- підготовка рекомендацій для виробітки збутової та цінової стратегії, а також тактики ведення переговорів;
- планування та проведення рекламної політики .

Бюро інформаційного ринку. До функції даного підрозділу відносяться:

- пошук інформації в Інтернеті;
- законодавчі та нормативні акти;
- дайджести в електронній формі;
- інформація о фінансовому ринку (курси, процентні ставки).

Відділ збуту буде підпорядковуватися безпосередньо директору з маркетингу.

У наступному, з розширенням виробництва ця схема буде змінюватися за рахунок залучення до системи маркетингу таких відділів як планово-економічний, та інших. Поки що ці відділи будуть виконувати свої функції як у минулому, у тісному взаємозв'язку зі службою маркетингу.

Проведена реорганізація структури управління дозволить більш оперативно і якісно керувати таким виробництвом ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» .

Рис. 3.1 Схема функцій маркетингу ТОВ

Далі необхідно встановити підпорядкованість менеджерів, які керуватимуть сформованою організацією. Якщо адміру велика кількість підлеглих ускладнює роботу, це вимагає додаткових зусиль для створення ефективної системи контролю і призводить до інформаційного перевантаження. Для цього необхідно встановити оптимальну кількість менеджерів і визначити їхню ієрархію. Для цього використовують норми керованості, тобто допустиму кількість виконавців, які підпорядковуються одному керівникові. Звичайно, розрахункова кількість підлеглих, що припадає на одного керівника, не є догмою. Вона може відрізнятись навіть у межах однієї фірми.

Американська рада національної промислової конфедерації рекомендує наступні цифри: норма керованості для менеджера вищого рівня становить – 3-6 осіб,; для менеджера середньої ланки – 7-15 осіб.

Наступним кроком формування кількісних характеристик організаційної структури є встановлення чисельності необхідного персоналу.

Для кожного відокремленого підрозділу визначається необхідна кількість робочих місць. Вихідними даними для цих розрахунків за фіксований проміжок часу (найчастіше рік). При цьому для функціональних підрозділів, праця в яких має творчий та індивідуальний характер, методи точного нормування непридатні, тому для розрахунків беруть середні показники витрат праці за результатами фотографії робочого часу чи моментних спостережень або використовують для проектування кількості робочих місць досвід аналогічних фірм. Спираючись на досвід аналогічних

підприємств у маркетинговій службі ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» запропоновано визначити наступну кількість робочих місць:

Менеджер з маркетингу – 1 чоловік

- бюро інформаційного ринку складається з 4 чоловік

- бюро кон'юнктурного ринку та реклами складається з 5 чоловік.

Кваліфікаційні вимоги працівників мають відповідати вимогам Кваліфікаційного довідника для посади інженера відділу маркетингу.

3.2 Організація трудового процесу у відділу маркетингу

3.2.1 Проектування організації трудового процесу у відділі маркетингу

Основним змістом будь-якого виробництва є трудовий процес, під яким розуміємо сукупність дій, що здійснюється виконавцем при виконанні певної роботи. Безпосереднім предметом організації процесу праці спеціаліста є предметно-технологічний зміст його праці, тобто комплекс різноманітних за характером трудових операцій, що виконуються у визначеній послідовності та взаємозв'язку для здійснення тієї чи іншої функції або складової частини.

Всі операції, що виконуються спеціалістом, в загальному вигляді зведемо в три групи.

1. Організаційно-адміністративні операції, в тому числі:

- операції, що забезпечують службові взаємовідносини працівників, або службово-комунікаційні;

- доведення прийнятих рішень до виконавців у вигляді наказів, розпоряджень, завдань (розпорядчі операції);

с. контроль діяльності виконавців, перевірка виконання, оцінка діяльності, заходи заохочення (координаційні операції).

2. Аналітико-конструкторські операції, що вміщують:

- аналіз існуючої ситуації;
- проектування (розробка пропозицій та планів).

3. Інформаційно-технічні операції, в тому числі:

- документальні операції (обробка документів, підготовка наказів, розпоряджень, тощо; розмноження, приймання, видача, зберігання);
- комунікаційно-технічні операції (приймання та передача інформації за допомогою технічних засобів).

Для виключення нерівномірності в роботі, підвищення економічності, полегшення виконання та координації окремих завдань, поліпшення контролю, зниження перевантаження працівників апарату управління, необхідне чітке планування робіт як у часі, так і у просторі. Зміст діяльності виконавця визначається його місцем в реалізації задач з управління, наявним розподілом та кооперацією праці в структурному підрозділі.

Під час проектування складу трудового процесу виконавця зміст його діяльності необхідно встановити таким чином, щоб мати змогу найбільш ефективно застосувати його кваліфікацію. При цьому слід передбачити скорочення матеріальних і трудових витрат, пов'язаних з вирішенням економічно-виробничих задач.

До трудового процесу технічного виконавця включаються нескладні обліково-розрахункові задачі. Інженерам (ведучим інженерам) слід проектувати задачі підвищеної складності, які пов'язані з перспективним плануванням, з розробкою заходів щодо вдосконалення діяльності об'єкту управління.

В окремих випадках, з метою більш поглибленого розвитку творчої ініціативи в трудовій діяльності спеціалісту допустимо планувати для нього вирішення задач більш високої якості, ніж передбачено умовами посадової інструкції.

В процесі управління виробництвом виникає необхідність у вирішенні позапланових задач, які пов'язані з наданням різного роду довідок

громадським та іншим організаціям. Ці задачі також включаються до складу трудового процесу, що проектується.

Зручною формою регламентування діяльності менеджера, що передуює складанню оперативного плану, є визначення графіку роботи менеджера. Планується, що денний графік роботи, яку має виконувати інженер відділу маркетингу, має складатися з наступних пунктів, табл..3.1:

Таблиця 3.1

Основні види робіт інженера відділу маркетингу

Основні види робіт
Організація робочого місця, перевірка стану оргтехніки
Запит необхідної інформації (по телефону або безпосередньо в відділах)
Робота з аналітичними матеріалами огляду ринку залізорудної сировини
Візування документів, перегляд вхідної інформації
Обідня перерва
Робота по перегляду договорів та їх коректировка
Аналіз цінової політики різноманітних галузей промисловості
Прийом заявок на пошук інформації підрозділів та служб комбінату
Інша робота, не пов'язана з посадовими обов'язками
Резервний час

Значне місце під час проектування організації трудового процесу займає регламентація діяльності виконавця. Це знаходить своє відображення у графікові (розкладі) його роботи, головна мета якого полягає в забезпеченні ритмічного протікання процесів управління. Для цього впродовж календарних періодів встановлюється сувора послідовність у вирішенні окремих задач. При складанні графіків необхідно врахувати трудомісткість процесу рішення задач, частоту їх повторення впродовж робочого часу, характер та ступінь складності запланованих до реалізації задач. Так, виконання трудомістких та найбільш складних задач рекомендується планувати в першій половині дня, при цьому подрібнення їх на окремі частини вважається недоцільним. Нескладні технічні задачі можуть

виконуватися в будь-який час робочого дня, якщо вони дуже трудомісткі, то можливе їх подрібнення на окремі операції.

Під час розподілу задач по днях (з одночасним плануванням на тиждень або місяць), необхідно врахувати, що тільки незначна частина має регламентовані строки завершення. Більша ж частина не регламентована по строках виконання, тому при розробці графіка необхідно врахувати такі інформаційні взаємозв'язки, котрі виникають під час реалізації управлінських рішень, обумовлюючи логічний зв'язок між окремими задачами. Для зручності роботи, задачі на графікові можуть позначатися умовним кодом. Визначається трудомісткість робіт, що дублюються, проводиться розподіл фонду робочого часу по роботах впродовж місяця і розробляється регламент роботи виконавця.

3.2.2 Комп'ютеризація процесів управління і удосконалення засобів праці менеджерів

Використання комп'ютерів допомагає спеціалістам і керівникам різних рівнів управління вирішити складні задачі, спрямовані на збільшення обсягу продаж і прибутку підприємства. При цьому підвищується престижність і привабливість праці, моральний і соціальний ефект робітників.

Вживання електронного документообігу в умовах комп'ютерної технології обробки даних значно скорочує витрати часу на обробку і складання документації, а також дозволяє отримати економію чисельності працюючих, внаслідок чого виникає економія фонду заробітної плати.

В нашому випадку ми впроваджуємо захід по автоматизації процесу розсилки аналітичного огляду головних подій на ринку України, держав СНД та світу в електронному вигляді по мережам. Розсилка проводиться 2 рази в неділю в кількості 37 екземплярів по 10 сторінок для керівництва і підрозділам управління підприємства

При впровадженні даного заходу відбувається економія за рахунок:

- папір для принтера ($37 \cdot 10 \cdot 2 \cdot 52 = 38480$ аркушів);

- картриджі для принтера (1 картридж на 3000 аркушів) – 13 шт.;
- економія доплати до заробітний плати інспектору канцелярії за доставку аналітичного огляду в розмірі 20% від місячного окладу

В підсумку економія всього при впровадженні даного заходу складатиме *5989 гривен*

Капітальні вкладення, необхідні для впровадження даного заходу складаються з монтажу комп'ютерної мережі у відділі маркетингу:

- вартість мереж і аксесуарів до неї – 3100 гривен;
- монтаж мережі – 600 гривен.

Всього капітальні вкладення складають 3700 гривен

Економічна ефективність становить:

$$I = (5989/3700)*100 = 162\%$$

Термін окупності капіталовкладень складає:

$$T_o = 3700/5989 = 0,62 \text{ роки}$$

Основною метою підприємства ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ», як і будь-якої іншої фірми, є одержання прибутків, а основною задачею служби маркетингу – забезпечити виробництво товару, привабливого з точки зору цільового ринку, спланувати не тільки скільки товарів потрібно виробити, а як зробити його високої якості і вигідно продати.

Проектування інформаційних зв'язків і інформаційного забезпечення. Проектування складу документації та руху інформації на робочому місці начальника відділу маркетингу базується на попередньому аналізі необхідного документообігу.

Основним носієм і джерелом інформації є документ, який виконує ряд най важливіх функцій. Документ є основою для прийняття управлінських рішень, свідоцтвом прийнятого рішення та його виконання. Просування документу в процесі управління з моменту його отримання чи утворення до виконання чи відправки називається документообігом. Результати аналізу документообігу на підприємствах складають основу проектування нових та удосконалення існуючих інформаційних потоків.

Результат досліджень кількісної характеристики всіх різновидів документів, що мають знаходитись на робочому місці начальника відділу маркетингу, наведений в табл. 3.2.

Таблиця 3.2

Кількісний склад документації на робочому місці начальника відділу маркетингу

№ п/п	Документи (за групами)	Кількість документів			
		вхідних	вихідних	внутрішніх	усього
1	Звітна документація	-	6	58	64
2	Директивні документи	4	-	-	4
3	Довідкові документи	42	4	-	46
4	Додаткові документи	63	-	-	63
<i>Усього</i>		109	10	58	177

Більшість вихідних документів відділу маркетингу буде надходить до підрозділів підприємства в електронному вигляді. У табл. 3.3 наведена карта інформаційного забезпечення начальника відділу маркетингу.

Карта інформаційного забезпечення

<i>1. Перелік інформації, що надходить</i>						
Надходить або створюється спеціалістом			Залишається для подальшого використання		Передається на інші робочі місця	
Наймен. документу	Відправник	Періодичн.	Формат	Кільк. сторінок	Формат	Наймен. одержув.
Основні показники фінансового ринку: - недільні; - місячні; - квартальні; - річні	відділ маркетингу	52 12 4 1	21x29,5	3	21x29,5	Дирекція підприємства
Основні показники ринку споживачів: - недільні; - місячні; - квартальні; - річні	відділ маркетингу	52 12 4 1	21x29,5	2	21x29,5	Дирекція підприємства
Пояснювальна записка з рекомендаціями для планування збутової на цінової стратегії	відділ маркетингу	12	21x29,5	12	21x29,5	Дирекція підприємства
Прикники організації, нормуванню оплаті праці	Управління персоналом	За необхідності	21x29,5	1-2		

Продовження табл. 3.3.

<i>Перелік документів, що зберігаються</i>			
Найменування документів	Обсяг в сторінках	Місце і спосіб зберігання	Періодичність використання
Постанови Кабінету Міністрів і накази Президента України.	1-3	У теках надписом “Керівні документи” відповідним розділом	3 За необхідності
Накази про норму тривалості робочого дня	1	Теки розділом	3 щоденно
Посадові інструкції на положення про відділ маркетингу	1-5	зберігаються в кабінеті начальника відділу маркетингу	в щоденно
<i>. Перелік контактів з іншими працівниками</i>			
З ким здійснюється контакт?	Зміст інформації		Приблизні витрати часу
Директор підприємства	Директору надається будь-яка інформація згідно посадовою інструкцією начальника відділу; отримуються директивні інструкції, накази та рекомендації		5-15 хвилин
Комерційний директор	Надається будь-яка інформація згідно посадовою інструкцією начальника відділу; отримуються інструкції та рекомендації		5-30 хвилин
Відділу збуту	Надається будь-яка інформація згідно посадовою інструкцією начальника відділу; отримуються накази та рекомендації		5-30 хвилин

3.2.3 Реалізація рекламних заходів за допомогою програми інформаційної взаємодії з цільовою групою

Однією з головних функцій відділу маркетингу має стати запровадження рекламних заходів. Видання рекламних проспектів, об'яв, рекламних роликів, експонування рекламного матеріалу має бути цілеспрямованим. Тому актуально на першому етапі виділити цільову групу споживачів. Визначення потенціальних споживачів, визначення їх вимог до продукції шляхом анкетування, проведення ефективних рекламних заходів буде сприяти збільшенню обсягів реалізації продукції, підвищуватиме конкурентоспроможність підприємства.

Під інформаційною програмою взаємодії мається на увазі відповіді потенційних споживачів на ряд питань щодо вимог продукції, вимог до умов поставки, здійснення сервісу та інше, які прислала служба маркетингу з пропозицією заповнити (з боку споживачів); а також здійснення набору типових рекламних заходів (з боку маркетингового відділу підприємства).

Інформаційна взаємодія має бути побудована на основі інтегрованих комунікацій, основними складовими яких є заходи PR-політики, реклами, індивідуальної роботи з потенційними споживачами. З метою розширення кола споживачів, нами запропонований алгоритм здійснення інформаційної взаємодії між відділом маркетингу та цільовою групою потенційних споживачів. Основні положення використання і втілення в конкретні дії менеджерів відділу маркетингу відображено на рис.3.2, де висвітлена послідовність етапів, згідно з якими менеджери повинні запроваджувати конкретні організаційні процедури щодо застосування інструментів взаємодії. Організація цього процесу має певні особливості.

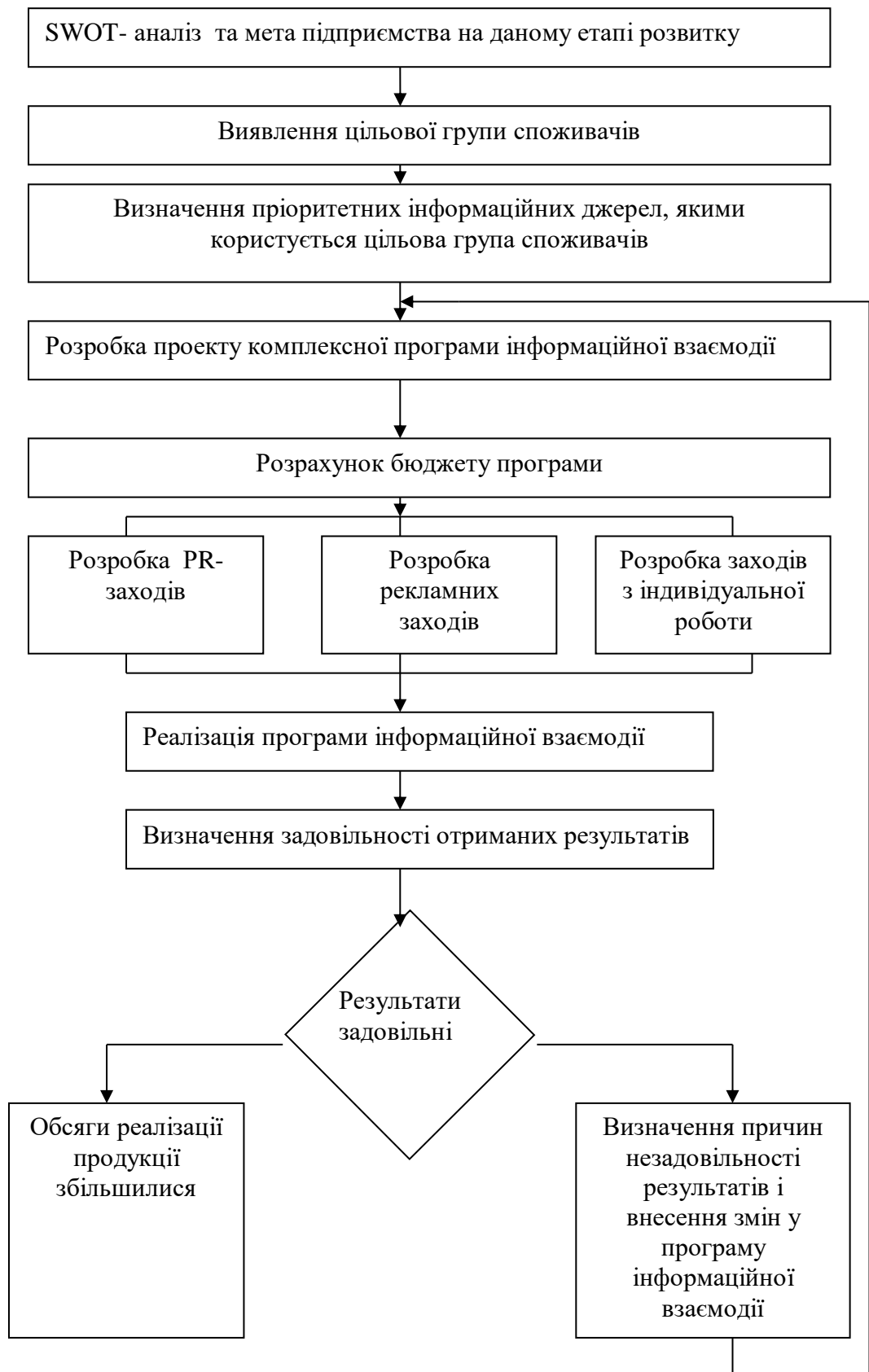

Рис. 3.2 Схеми реалізації стратегічних рішень відділу маркетингу на прикладі реалізації програми інформаційної взаємодії з цільовою групою споживачів

На першому етапі традиційно необхідно виконати аналіз слабких та сильних сторін, можливостей та загроз підприємства. Далі на основі напряму маркетингової політики визначити цільову групу потенційних споживачів, форм та проектів інформаційної взаємодії з обраними споживачами. Цілком обґрунтовано скласти кошторис для запровадження рекламних заходів. Після визначення задовільності отриманих результатів на основі збільшення обсягів реалізації обирається або маркетингова політика по збереженню клієнтів, або, у разі незадовільних результатів має місце спроба розробки іншого проекту програми інформаційної взаємодії.

3.2.4 Розрахунок економічної ефективності утворення відділу маркетингу

Удосконалення організації праці інженерно-управлінських працівників здійснюється з метою підвищення ефективності та продуктивності праці.

Розрахунок економічної ефективності виконується в даній дипломній роботі на підставі удосконалення організаційної структури управління, у випадку створення відділу маркетингу, який буде сприяти досягненню маркетингових цілей підприємства.

Найкращою схемою організації служби маркетингу фахівців керують різними видами маркетингової діяльності. В підрозділі 3.1 на рис. 3.1 показано схему функціональної організації маркетингової служби на підприємстві ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ».

Впровадження проектних рішень потребує капіталовкладень в організацію робочого місця додатково 10 нових працівників відділу маркетингу, крім того обчислюємо економічний ефект зміцнення на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» власної служби маркетингу.

Капітальні вкладення в реорганізацію підрозділу формуються на підставі вимог до організації робочих місць, які групуються наступним

чином: інформаційні, економічні, ергономічні, гігієнічні, технічні, організаційні.

Інформаційні вимоги охоплюють комплекс заходів щодо інформаційного забезпечення робочого місця: визначення обсягів і структури інформації робочого місця, що обробляється на ньому, створюється і передається на інші робочі місця; проектування робочих потоків, у систему яких включається робоче місце; інформація повинна бути достатньою для виконання службових обов'язків працівників.

Економічні вимоги передбачають організацію робочого місця в апараті управління з мінімальними витратами на його утримання, але достатніми для його нормального функціонування.

Доцільна також оцінка робочого місця за критерієм оптимальності, тобто ефект від діяльності працівника на робочому місці повинен перевищувати витрати на утримання цього робочого місця.

Ергономічні вимоги пов'язані зі створенням оптимальних умов праці, що роблять його високопродуктивним і надійним, і разом з тим забезпечують людині необхідні зручності і зберігають його сили, здоров'я і працездатність.

Таким чином, усе, що оточує працюючу людину, створюючи їй визнане робоче середовище, - меблі, приміщення, обладнання, машини, механізми й інші знаряддя праці – повинні відповідати вимогам ергономіки і бути максимально пристосованими до людини, до його фізичної, фізіологічної, естетичної природи.

Гігієнічні вимоги передбачають дотримання норм: освітлення робочих місць, повітряного обміну, температурного режиму, вологості, шуму та інші факторів робочого середовища, що впливають на здоров'я і працездатність людини.

Естетичні вимоги відносяться до зовнішнього оформлення робочого середовища: зовнішній вигляд приміщення і засобів праці, їх кольорова гама, наявність квітів в інтер'єрі та інше.

Технічні вимоги передбачають дотримання норм необхідного простору для виконання визначеної роботи. Це площа, на яку встановлюють необхідні меблі й обладнання, місце самого працівника, а також площа проходів до столу, устаткування, іншого робітника і т.п.

У відділі маркетингу після проведеної організації працює 10 чоловік. Усі мають кваліфікацію інженерів-економістів. З них 9 чоловік мають вищу освіту, 1 чоловік – не повну вищу освіту.

Проведемо аналіз рівня освіченості кадрів шляхом визначення коефіцієнта рівня освіти, формула 3.1. (K_o):

$$K_o = \frac{Ч_{вс}}{Ч_3} \quad (3.1)$$

де $Ч_{вс}$ – кількість працівників з вищою освітою;

$Ч_3$ – кількість працівників у підрозділі.

$$K_o = 9/10 = 0,9$$

Безумовно, незважаючи на високий рівень освіченості кадрів, необхідне постійне підвищення кваліфікації кадрів. Для цього працівників направляють на семінари, тренінги та курси підвищення кваліфікації. В рік на дані заходи комбінат планує витратити 60 тис. гривен

Аналіз технічної оснащеності робочого місця.

Для технічного оснащення робочого місця одного працюючого заповнимо таблицю 3.4.

Капітальні вкладення на технічне оснащення робочих місць складатиме 114.5 тис. гривен.

Крім того для підтримання оптимальної температури повітря в приміщенні відділу маркетингу необхідно придбання кондиціонера, вартість якого складає 5,5 тис. гривен.

В підсумку загальні капітальні вкладення при реорганізації відділу маркетингу складають 120 тис. гривен.

Загальні поточні витрати на організацію даного підрозділу складаються з витрат на заробітну плату працівникам бюро, на утримання приміщення, на

електроенергію, яку споживає комп'ютер, на амортизацію меблів, комп'ютеру, будівлі, де розташовано відділ.

Відділ маркетингу ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» складається з 10 фахівців із середньомісячною заробітною платнею 4000 грн. Загальна сума, яку отримують фахівці за рік, складе:

$$10 \cdot 12 \cdot 4000 = 480 \text{ тис. гривен}$$

Вартість утримання 1 м² приміщення складає 100 грн. на місяць. Площа, яку займає відділ маркетингу становить 40 м².

Загальні витрати на утримання приміщення складатимуть зарік:

$$12 \cdot 40000 = 380000 \text{ гривен}$$

Впродовж року комп'ютер буде працювати по 8 годин 253 дні і споживати за годину 2,1 кВт електроенергії.

Витрати на електроенергію для десяти комп'ютерів *106300 грн*

Амортизація обчислюється за формулою 3.2:

$$A = C \cdot N_a / 100 \quad (3.2)$$

де C – ціна обладнання, грн.;

N_a – норма амортизації, %.

Для меблів, принтеру, калькулятора, засобів зв'язку та кондиціонеру норма амортизації складає 40%, комп'ютерів 60% (згідно з чинним законодавством України):

В підсумку сума амортизації складатиме *58400 гривен*.

Загальні поточні витрати з урахуванням витрат на підвищення кваліфікації кадрів складатимуть:

$$480 + 380 + 100,63 + 58,4 = 228,23 \text{ тис. гривен.}$$

У 2024 році обсяг реалізованої продукції склав 37793 тис.грн.

Приблизно 3,5% від об'ємів реалізації складають маркетингові послуги сторонньої організації (вивчення кон'юктури ринку, збір інформації та інше), що склало $37793 \cdot 0,035 = 1322,755$ тис.грн.

Порівнюючи витрати ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» на утримання власної служби маркетингу і витрати, понесені на сплати посереднику, видно,

що проводячи власні дослідження і частково відмовляючись від посередницьких послуг, завод заощаджує на рік:

$$E = 1322,775 - 1019,03 = 303,745 \text{ тис гривен.}$$

Економічна ефективність становить:

$$I = (303,745/1019,03) * 100 = 29,80\%$$

Термін окупності капіталовкладень (без урахування часу та інфляції) складає:

$$T_o = 1019,03/303,745 = 3,35 \text{ роки}$$

Проведені розрахунки свідчать про ефективність утворення відділу маркетингу. На рік на підприємстві буде заощаджено майже 304 тис.грн, термін окупності капіталовкладень складає приблизно три роки.

3.3 Системна обробка економічної інформації і прогностичні моделі, як засоби успішної діяльності відділу маркетингу

Група методів управління функціональними підсистемами організації тісно пов'язана з організаційною структурою, яка будується з урахуванням функціонального розподілу праці за такими видами робіт, як маркетинг, фінанси, інновації, управління персоналом, виробництвом, тощо. Функціональні підсистеми мають свою специфіку і свій інструментарій для вирішення відповідних управлінських завдань. Зокрема, управління підсистемою маркетингу має у своєму арсеналі методи діагностики ринкової ситуації, дослідження потреб у нових видах продукції, розробки маркетингової концепції, аналіз можливостей фірми на потенційних ринках.

У даному розділі запропоновано приклади застосування економіко-математичних моделей у плануванні функціональних стратегій. Головним інструментом економетрії, який має застосовуватися у відділі, є економіко-математичне моделювання.

Залежно від форми, моделі поділяють на оригінальні і штучні (ідеальні). Оригінальна модель існує повз нашої уяви, а ідеальна – відображає знання і можливості людини за допомогою схем і знаків. Економіко-математична модель – це штучний об’єкт, що замінює реальний об’єкт.

За призначенням економіко-математичні моделі можна розділити на теоретично-математичні і теоретично-прикладні. Перші слугують для початкового вивчення значень параметрів і функціональний вигляд цих моделей не конкретизується, їх дослідження дозволяє зробити відносно тієї, що вивчається системи такі основні висновки:

- 1) про стійкість економічної системи при певних умовах;
- 2) про існування оптимальних збалансованих рішень.

Теоретико-прикладні моделі представлені економетричними залежностями, які мають числове вираження параметрів, що характеризують систему, що вивчається.

Економіко-математичні методи класифікуються так:

- 1) економіко-статистичні (економічна статистика і математична статистика);
- 2) економетрія (моделювання, виробничі функції, теорія росту);
- 3) дослідження операцій (теорія ігор, методика прийняття оптимізованих рішень);
- 4) економічна кібернетика (системний аналіз економіки і аналіз економічної інформації).

Економетрична модель – це особливий вид економіко-статистичної моделі, яка найчастіше представляється одним або декількома одночасними регресійними рівняннями.

Теорія і практика економетричного моделювання має велике значення в економічних дослідженнях. Вона дозволяє вивчати і кількісно визначати внутрішні причинно-наслідкові зв’язки між показниками економічної системи, встановлювати закономірності їх формування і тенденції розвитку. Економіко-математична модель, побудована на основі статистичних рядів

економічного процесу, має не тільки теоретичну, а й практичну цінність у прогнозуванні, плануванні, управлінні.

Побудову економетричної моделі можна розбити на декілька етапів:

1. З'ясування однорідності розвитку соціально-економічного процесу за період спостереження.
2. Визначення причинних взаємозв'язків між показником і факторами.
3. Збір і класифікація статистичних даних.
4. Вибір факторів, які суттєво впливають на показник.
5. Визначення характеру дії основних факторів на показник і побудова економічної моделі.
6. Визначення адекватності прийнятої моделі експериментальним даним.

Збір і класифікація статистичних даних являє собою один із важливих етапів побудови економетричної моделі. В системі державної статистики збір даних займає не менше третьої частини від всієї роботи аналізу соціально-економічного процесу. Зміст (склад, структура) статистичних даних залежить від виду аналізу, призначення моделі. В будь-якому дослідженні джерелом первинних даних можуть бути безпосередньо спостереження, документи і досвід.

Одна з головних задач регресивного і кореляційного аналізу – визначення впливу факторів на величину результуючого показника. Для того, щоб отримати відповідну модель, необхідно вибрати тип рівняння, яке найбільш адекватно відповідає даному числовому матеріалу і математично строго відображає характер залежності показника від факторів. Іншими словами, необхідно вибрати тип рівняння регресії: лінійний, поліноміальний, показниковий, логарифмічний або якийсь інший.

Найбільш природним і простим типом є лінійний, тобто рівняння регресії. Парною лінійною регресією Y на X називається одностороння стохастична лінійна залежність між випадковими величинами показника Y і фактора X , які знаходяться в причинно-наслідкових відношеннях, причому зміна фактора викликає зміну показника. Слід відрізнити стохастичну

залежність від функціональної. При стохастичній залежності одному значенню фактора може відповідати декілька значень показника. При функціональній залежності одному значенню аргументу відповідає лише одне значення функції. Між аргументом і функцією існує взаємооднозначна відповідність.

Рівняння регресії має вигляд:

$$Y(x) = ax + b, \quad (3.3)$$

де Y – результуючий показник,

x – фактор,

a, b – параметри регресивного зв'язку, які повинні бути визначені.

При лінійній залежності, з ростом значення x , показник Y або рівномірно зростає (коли $a > 0$), або рівномірно зменшується (коли $a < 0$).

В економетричних моделях частіше розглядаються саме лінійні моделі, хоча при більшій дистанції моделей і урахуванні додаткових факторів, моделі перетворюються на нелінійні. Тоді вихідна лінійна модель описує відповідне економічне явище в першому приближенні (тобто з точністю до лінійних складових).

Виходячи із задачі дипломної роботи, яка полягає в налагодженні ефективних механізмів функціонування підсистеми маркетингу, та аналізуючи економічні показники, дослідимо залежність показника обсягів реалізації продукції від фактора витрат на виробництво. Актуальним також є приклад прогнозування можливих обсягів реалізації продукції на ринках в майбутніх періодах.

Дослідимо залежності обсягів реалізації продукції від величини маркетингових витрат. Цена дасть можливість зрозуміти доцільність оптимізації макркетингової стратегії та дозволить зробити прогноз.

Для розробки моделі оптимізації формування витрат на маркетинг в роботі використовується метод кореляційно - регресивного аналізу.

Мета побудови економіко-математичної моделі полягає в дослідженні щільності зв'язку між витратами на маркетинг і обсягами реалізації продукції.

Вихідним пунктом даного кореляційно - регресивного аналізу є така ситуація: об'єкт дослідження, тобто витрати виробництва, представлено спостережуваними величинами. На основі значень об'єкту дослідження відомо, що спостережувана величина – обсяги реалізації, залежать від спостережуваних величин – витрат виробництва. Зв'язок між витратами на маркетинг та обсягами поставок споживачам можна представити у вигляді лінійної функції. Але в дійсності спостережувані величини відхиляються від цього функціонального зв'язку.

Відхилення враховуються в моделі і припускається, що лінійний функціональний зв'язок між обсягами поставок і витратами виробництва доповнюється випадковою змінною.

В процесі побудови економетричної моделі необхідно вирішити завдання. Воно полягає в тому, щоб визначити невідомі параметри лінії регресії, розрахувати коефіцієнт кореляції, перевірити його на відповідність обраної залежності. Якщо запропонована економетрична модель є адекватною за відповідним критерієм, знайти коефіцієнт еластичності, а також довірчі межі для базисних і прогнозних значень. За результатами розрахунків побудувати лінійну регресійну залежність і зробити відповідні висновки.

Через великий обсяг розрахунків будувати економетричну модель без використання персональної електронно-обчислювальної машини не можливо. У плані використання такої машини під час побудови економіко-математичної моделі дуже зручним є пакет електронних таблиць, зокрема MS Excel.

Отже, запропонована економетрична модель повинна відповідати реальній дійсності з метою подальшого підвищення фінансової стійкості підприємства через зменшення витрат на шляхом впровадження певних заходів і отримання економічного ефекту.

Введемо гіпотезу, що між фактором x (витрати на маркетинг) та показником Y (обсяги реалізації) існує лінійна залежність:

Оцінка параметрів a і b парної регресії обчислюються за формулами:

$$a = (n * \sum_{i=1}^n x_i * y_i - \sum_{i=1}^n x_i * \sum_{i=1}^n y_i) / (n * \sum_{i=1}^n x_i^2 - (\sum_{i=1}^n x_i)^2), \quad (3.2)$$

$$b = y - ax;$$

$$x_i^2 \quad (i = 1, 36);$$

$$y_i \quad (i = 1, 36) = ax_i + b.$$

Для нашого випадку прийmemo $n = 36$ місяців. Всi вихiднi данi знаходяться в табл. 3.5.

X , витрати на маркетинг, тис.грн

У обсяг реалізованої продукції, тис.грн

В результаті комп'ютерного розрахунку отримуємо рівняння регресії:

$$Y = 1951.6 + 21.83X$$

$b = 21.83$, означає, що при збільшенні витрат на маркетинг на 1 одиницю (умовну, наприклад 1 тис. грн), обсяг реалізованої продукції зростає в середньому на $\approx 21,8$ тис. грн.

$$a = 1951.6,$$

$R^2 = 0.61$ Модель адекватна для прогнозування (R^2 досить високий).

Коефіцієнт детермінації (R-квадрат) R^2 показує, що доля впливу незалежної змінної на залежну складає 61%. Нормований R-квадрат свідчить, що при більшому, ніж аналізований, наборі даних незалежної змінної, значення R^2 становило б 61%. Таким чином, 61% варіації реалізації продукції пояснюється змінами у витратах на маркетинг.

Таблиця 3.5

Вихідні дані

	Н	Х,	У
2022	Січень	50	3311
2022	Лютий	58	3632
2022	Березень	66	4106
2022	Квітень	59	3698
2022	Травень	61	3784
2022	Червень	40	3652
2022	Липень	40	3681
2022	Серпень	42	3775
2022	Вересень	63	3963
2022	Жовтень	50	3141
2022	Листопад	66	4096
2022	Грудень	40	4449
2023	Січень	21	2333
2023	Лютий	23	2559
2023	Березень	27	3005
2023	Квітень	24	2705
2023	Червень	25	2767
2023	Липень	28	2952
2023	Серпень	26	2730
2023	Вересень	27	2817
2023	Жовтень	26	2666
2023	Листопад	25	2614
2023	Грудень	27	2847
2024	Січень	30	3155
2024	Лютий	30	3149
2024	Березень	34	3441
2024	Квітень	36	3592
2024	Травень	31	3137
2024	Червень	32	3205
2024	Липень	79	3418
2024	Серпень	77	3358
2024	Вересень	80	3460
2024	Жовтень	75	3271
2024	Листопад	74	3204
2024	Грудень	77	3407

Розглянемо тепер такий параметр, як коефіцієнт кореляції. Він розраховується за формулою:

$$r = \frac{n \sum_{i=1}^n x_i y_i - \sum_{i=1}^n x_i \sum_{i=1}^n y_i}{\sqrt{n \sum_{i=1}^n x_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n x_i \right)^2} \sqrt{n \sum_{i=1}^n y_i^2 - \left(\sum_{i=1}^n y_i \right)^2}} ; \quad (3.3)$$

Коефіцієнт кореляції $r=0.78$ свідчить про сильний позитивний зв'язок між змінними. Коефіцієнт кореляції може приймати значення по модулю від 0 до 1. Чим ближче він до 1, тим тісніше зв'язок між явищами, що розглядаються. В нашій моделі коефіцієнт кореляції майже співпадає з 1, тобто практично має функціональний лінійний зв'язок.

Одна з умов адекватності кореляційного аналізу – однорідність інформації, що досліджується відносно розподілення її відносно середнього рівня. Якщо в сукупності є групи об'єктів, які значно відрізняються від рівня, то це говорить про неоднорідність вихідної інформації.

Отримані результати свідчать про наявність досить тісного прямого зв'язку між витратами на маркетинг (фактор X) та обсягом реалізованої продукції (фактор Y). Рівняння регресії має вигляд $Y=1951,6+21,83X$, що означає: зі збільшенням витрат на маркетинг на одну одиницю реалізація продукції зростає в середньому на 21,83 тис. грн. Коефіцієнт кореляції $r=0,78$ підтверджує наявність сильного позитивного зв'язку між досліджуваними показниками. Значення коефіцієнта детермінації $R^2=0,61$ показує, що близько 61 % варіації обсягу реалізації пояснюється зміною рівня маркетингових витрат, а решта — іншими чинниками. Отже, маркетингові витрати мають суттєвий вплив на обсяги реалізованої продукції, а побудована модель може бути використана для прогнозування очікуваних продажів залежно від планового рівня інвестицій у маркетинг.

На рис. 3.3 представлено зв'язок реалізованої продукції та витрат на маркетинг

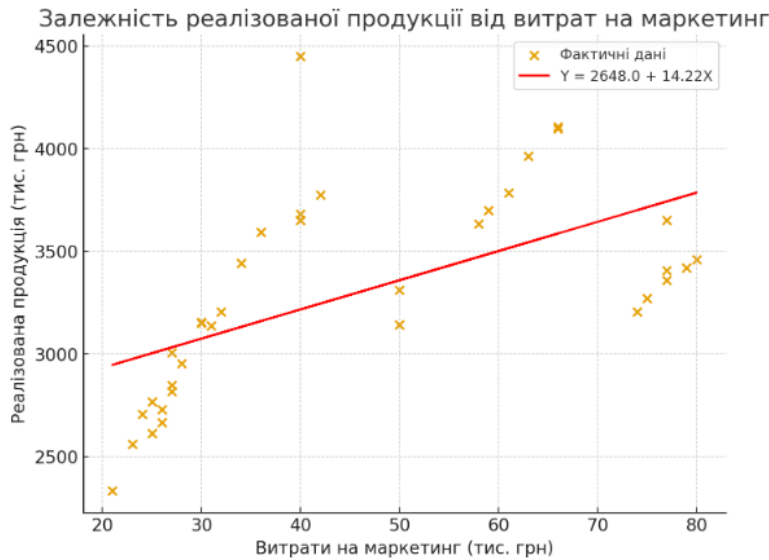

Рис.3.3 Зв'язок реалізованої продукції та витрат на маркетинг

Прогнозування обсягів реалізації продукції у другому кварталі 2025 року. Побудована регресійна модель свідчить про наявність тісного зв'язку між витратами на маркетинг і обсягом реалізованої продукції, що дає змогу використовувати її для прогнозування майбутніх результатів діяльності підприємства. Оскільки модель є статистично значущою, її можна застосовувати для оцінки ефекту від зміни рівня маркетингових витрат. Якщо припустити, що у поточному періоді середні витрати на маркетинг становили близько 50 одиниць, прогнозований обсяг реалізованої продукції дорівнює приблизно 3043,1 тис. грн. У разі збільшення витрат на маркетинг на 12 відсотків, тобто до 56 одиниць, прогнозований результат становитиме 3177,1 тис. грн. Отже, підвищення витрат на маркетинг на 12 відсотків сприятиме зростанню реалізованої продукції орієнтовно на 134 тис. грн, що свідчить про доцільність нарощування інвестицій у маркетингову діяльність для підвищення обсягів продажу. Проаналізувавши стан підприємства, у подальшому служба маркетингу може запропонувати керівництву підприємства підвищити конкурентоспроможність на міжнародному ринку, розробити і здійснити технічне переозброєння.

Висновки до 3 розділу

У третьому розділі даної роботи запропоновано відокремити відділ збуту та організувати відділ маркетингу, які будуть функціонально підкорюватися комерційному директору. запропоновано схему організації служби маркетингу, де фахівці керують різними видами маркетингової діяльності. До структури маркетингу запропоновано запровадити бюро кон'юнктурного ринку та реклами, бюро інформаційного ринку, включити відділ збуту. Штат робітників запропоновано виходячи з обсягу виконання функцій. У маркетинговій службі ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» запропоновано визначити наступну кількість робочих місць:

Менеджер з маркетингу – 1 чоловік

- бюро інформаційного ринку складається з 4 чоловік

- бюро кон'юнктурного ринку та реклами складається з 5 чоловік.

Кваліфікаційні вимоги працівників мають відповідати вимогам Кваліфікаційного довідника для посади інженера відділу маркетингу.

Зручною формою регламентування діяльності менеджера, що передує складанню оперативного плану, є визначення графіку роботи менеджера. Основні рекомендації до складення денного графіку були розроблені у третьому розділі. Мало місце проектування інформаційних зв'язків і інформаційного забезпечення, розроблена карта інформаційного забезпечення начальника відділу маркетингу.

Запропоновано реалізацію рекламних заходів за допомогою програми інформаційної взаємодії з цільовою групою. Під інформаційною програмою взаємодії мається на увазі відповіді потенційних споживачів на ряд питань щодо вимог продукції, вимог до умов поставки, здійснення сервісу та інше, які прислала служба маркетингу з пропозицією заповнити (з боку споживачів); а також здійснення набору типових рекламних заходів (з боку маркетингового відділу підприємства).

Інформаційна взаємодія має бути побудована на основі інтегрованих комунікацій, основними складовими яких є заходи PR-політики, реклами, індивідуальної роботи з потенційними споживачами. З метою розширення кола споживачів, нами запропонований алгоритм здійснення інформаційної взаємодії між відділом маркетингу та цільовою групою потенційних споживачів. висвітлена послідовність етапів, згідно з якими менеджери повинні запроваджувати конкретні організаційні процедури щодо застосування інструментів взаємодії.

Розраховано загальні поточні витрати від створення відділу маркетингу та капітальні витрати, які необхідні на обладнання робочих місць працівників створюваного відділу Розрахована річна економія від створення відділу маркетингу, яка була розрахована, як різниця витрат на послуги сторонньої організації, яка досліджувала ринок споживачів, та поточних витрат на утримання власного відділу маркетингу. Порівнюючи витрати ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» на утримання власної служби маркетингу і витрати, понесені на сплати посереднику, видно, що проводячи власні дослідження і частково відмовляючись від посередницьких послуг, завод заощаджує на рік 340 тис гривен. Термін окупності капіталовкладень (без урахування часу та інфляції) складає 3,3 роки.

Запропоновано приклади застосування економіко-математичних моделей у плануванні функціональних стратегій. Для розробки моделі оптимізації формування витрат на виробництво в роботі використовується метод кореляційно - регресивного аналізу. Мета побудови економіко-математичної моделі полягає в дослідженні щільності зв'язку між витратами виробництва і обсягами реалізації продукції. При дослідженні залежності обсягів реалізації від обсягів маркетингових витрат на підприємстві спостерігається тісний зв'язок. На базі обсягів реалізації продукції у попередніх періодах та за допомогою лінії тренду здійснено прогнозування обсягів реалізації продукції.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

У теоретичному розділі магістерської роботи проведено комплексне дослідження стратегій управління підсистемою маркетингу підприємства. Розкрито сутність, функції та завдання маркетингової діяльності в сучасних умовах господарювання, визначено роль маркетингу у забезпеченні ефективного функціонування підприємства та його конкурентоспроможності на ринку. В роботі наголошено, що маркетинг виступає не лише інструментом просування товарів і послуг, а й ключовим елементом стратегічного управління, що інтегрує всі напрями діяльності підприємства у єдину систему, орієнтовану на задоволення потреб споживачів і досягнення економічних результатів.

Досліджено основні підходи до формування організаційної структури маркетингової підсистеми. Визначено, що ефективна структура має бути гнучкою, адаптивною, злагодженою та забезпечувати єдність цілей усіх підрозділів підприємства. Зроблено висновок, що універсальної моделі організації відділу маркетингу не існує, адже її побудова залежить від масштабів підприємства, галузевої специфіки, різноманітності продукції, а також внутрішніх і зовнішніх умов діяльності.

Функціональні підсистеми мають свою специфіку і свій інструментарій для вирішення відповідних управлінських завдань. Підсистема Маркетинг має у своєму арсеналі методи діагностики ринкової ситуації, дослідження потреб у нових видах продукції, розробки маркетингової концепції, аналізу можливостей організації на потенційних ринках. Виконання функцій управління, незалежно від того, до якої функціональної системи вони належать, обов'язково передбачає дії з планування, організування, мотивації та контролю. Стратегічне планування є неодмінною складовою успішного управління. Стратегічне управління можна визначити як систему управління організацією за умов нестабільного, швидкозмінного середовища,

що забезпечує динамізм, адаптованість і конкурентоспроможність її з ринком. Стратегічне управління можна розглядати як систему, що складається з двох підсистем, які взаємодоповнюють одне одну:

- аналіз і вибір стратегічної позиції;
- оперативне управління в реальному масштабі часу.

Діяльність підприємства, яке зорієнтоване на ринок, базується на глибокому вивченні споживчого попиту, можливих змінах ринку в найближчі часи і довгостроковому прогнозуванні його розвитку. За допомогою маркетингового підходу забезпечується досягнення прибутку шляхом маневрування й комбінування всіх видів ресурсів підприємства.

На базі рішення поставлених завдань магістерської роботи, а саме: дослідження та удосконалення організаційної структури управління підсистемою маркетингу; визначення мети створення, завдань відділу маркетингу та шляхів досягнення поставлених цілей; розробки заходів по організації роботи підсистеми маркетингу та запровадження новітніх технологій при плануванні управління підсистемою маркетингу, були сформульовані рекомендації з розвитку управління підсистемою маркетингу на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ»

Зокрема:

- розроблено заходи по удосконаленню організаційної структури підсистеми маркетингу на підприємстві, яке переходить від концепції збуту до концепції маркетингу;
- послідовно розроблено етапи організації роботи персоналу підсистеми маркетингу;
- визначені основні задачі відділу маркетингу та заходи по досягненню цілей із застосуванням економіко-математичних методів.

Основною метою підприємства ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» , як і будь-якої іншої фірми, є одержання прибутків, а основною задачею служби маркетингу – забезпечити виробництво товару, привабливого з точки зору

цільового ринку, спланувати не тільки скільки товарів потрібно виробити, а як зробити його високої якості і вигідно продати.

Дані рекомендації базувалися на попередньому аналізі основних техніко-економічних показників та даних управлінської діагностики.

При проведенні управлінської діагностики на ЗАТ «АртЕЗ» з'ясувалася думка працівників апарату управління з наступних питань:

- стан організації управління в минулому, справжньому і майбутньому;
- сильні і слабкі сторони системи управління, що склалися;
- структура управління (чисельність управлінського персоналу, кількість ієрархічних рівнів, взаємозв'язки);
- методи прийняття управлінських рішень, що використовуються, їх якість;
- пропозиції по вдосконаленню системи менеджменту і про шляхи їх реалізації.

Приведені критерії дозволили виявити оцінити управлінську діяльність підприємства та визначити недостатню роботу підсистеми маркетингу, як вузлову проблему.

Згідно аналізу товарної та реалізованої продукції обсяги товарної продукції збільшуються, при цьому темпи зростання обсягу реалізації продукції все одно вищі, тобто не дивлячись на збільшення виробництва, реалізація продукції має більші не тільки обсяги, але й темпи зростання.

На підприємстві спостерігається тенденція до збільшення прибутків від основної діяльності. Водночас, на ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» спостерігається незначна за обсягами, але постійна реалізація продукції зі складу, яка до цього часу потребувала витрат на зберігання. Це свідчить про потенційні сприятливі умови реалізації продукції в наступні періоди. Тому на даному етапі стало актуальним дослідити ринок споживання товару, потенційні потреби споживачів та відкоректувати планові виробничі

програми. Це свідчило про термінову необхідність запровадження виваженої маркетингової політики.

В цілях зниження коефіцієнта обороту робочої сили по звільненню рекомендовано звернути увагу на організацію праці, на умови праці і оплати працівників. За даними таблиці можна стверджувати, що відсоток відпрацювання робочого часу на підприємстві незначно, але збільшується. Відносно стабільна продуктивність праці, що відобразилося на фонду основної та додаткової заробітної плати. Збільшення середньомісячної заробітної плати сприятиме зменшенню коефіцієнта текучості у наступні роки, тому що виступає як матеріально стимулювання робітників. Одночасно слід приділити увагу іншим заохочувальним та компенсаційним виплатам. Підсумовуючи результати аналізу, необхідно рекомендувати поповнення штату персоналу, та збільшення кількості високооплачуваних вакансій для високо кваліфікаційних робітників апарату управління.

Аналіз діяльності підприємства ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ» в умовах ринкової економіки підтвердив критичну необхідність приділяти посилену увагу маркетинговій концепції, а також вивченню як зовнішніх, так і внутрішніх ринків. Дані проведеної діагностики свідчать про необхідність створення повноцінного відділу маркетингу та розробки комплексної маркетингової стратегії. У зв'язку з цим, було запропоновано удосконалення організаційної структури шляхом відокремлення відділу збуту з комерційного відділу та організації самостійної служби маркетингу, яка функціонально підпорядковуватиметься комерційному директору. Запропонована функціональна схема організації служби маркетингу передбачає, що фахівці керуватимуть різними видами маркетингової діяльності. До структури служби маркетингу запропоновано ввести Бюро кон'юнктурного ринку та реклами, Бюро інформаційного ринку, а також включити відділ збуту. Така реорганізація дозволить більш оперативно та якісно керувати виробництвом ТОВ «ХАРКІВХОЛОДМАШ». Штат робітників відділу маркетингу, виходячи з обсягу функцій та досвіду аналогічних підприємств, визначено у кількості 10

осіб, включаючи 1 менеджера з маркетингу, 4 працівників у Бюро інформаційного ринку та 5 працівників у Бюро кон'юнктурного ринку та реклами. При формуванні організаційної структури враховувалися норми керованості, які становлять 3-6 осіб для менеджера вищого рівня та 7-15 осіб для менеджера середньої ланки.

Важливим кроком є проектування організації трудового процесу у новоствореному відділі маркетингу. Трудовий процес спеціаліста охоплює комплекс різноманітних операцій, які були зведені у три групи: організаційно-адміністративні (службово-комунікаційні, розпорядчі та координаційні); аналітико-конструкторські (аналіз ситуації, проектування пропозицій та планів); та інформаційно-технічні (документальні та комунікаційно-технічні). Для підвищення економічності, полегшення виконання та координації завдань необхідне чітке планування робіт у часі та просторі. При проектуванні діяльності інженерів (ведучих інженерів) слід передбачати вирішення задач підвищеної складності, пов'язаних із перспективним плануванням та вдосконаленням діяльності об'єкту управління. Для забезпечення ритмічного протікання процесів управління трудомісткі та складні завдання рекомендується планувати у першій половині дня, уникаючи їх подрібнення.

Організація роботи відділу маркетингу також включає проектування інформаційних зв'язків та забезпечення. Документ є основним носієм та джерелом інформації, а також основою для прийняття управлінських рішень. Аналіз документообігу показав, що на робочому місці начальника відділу маркетингу функціонуватиме 177 документів (109 вхідних, 10 вихідних, 58 внутрішніх), причому більшість вихідних документів надходитиме до підрозділів підприємства в електронному вигляді. Була розроблена Карта інформаційного забезпечення, що регламентує перелік інформації, яка надходить, зберігається та передається, а також визначає контакти керівника відділу з директором та іншими підрозділами.

Однією з головних функцій новоствореного відділу маркетингу має стати реалізація рекламних заходів. Для забезпечення цілеспрямованості

необхідно на першому етапі виділити цільову групу споживачів. Був запропонований алгоритм здійснення інформаційної взаємодії з цільовою групою, побудований на інтегрованих комунікаціях (PR-політика, реклама, індивідуальна робота). Цей алгоритм включає етапи від SWOT-аналізу та визначення цільової групи до розробки бюджету програми, її реалізації та оцінки задовільності отриманих результатів (збільшення обсягів реалізації продукції).

Розрахунок економічної ефективності утворення відділу маркетингу підтвердив доцільність реорганізації. Загальні капітальні вкладення, необхідні для організації 10 робочих місць відповідно до інформаційних, економічних, ергономічних, гігієнічних та технічних вимог, склали 120 тис. гривень. Загальні поточні витрати на утримання відділу склали 228,23 тис. гривень. Порівняння витрат на утримання власної служби маркетингу (1019,03 тис. грн) з витратами на маркетингові послуги сторонньої організації (які становили 3,5% від обсягу реалізації 2024 року, або 1322,755 тис. грн) показало, що завод заощаджує 303,745 тис. гривень на рік. Економічна ефективність цього утворення становить 29,80%, а термін окупності капіталовкладень — 3,35 роки. Таким чином, розрахунки свідчать про ефективність утворення відділу маркетингу та заощадження підприємства.

Нарешті, для успішної діяльності відділу маркетингу запропоновано системну обробку економічної інформації та використання прогнозних моделей. Головним інструментом, який має застосовуватися у відділі, є економіко-математичне моделювання, зокрема економетрія. Для налагодження ефективних механізмів функціонування підсистеми маркетингу досліджено залежність обсягів реалізації продукції (Y) від величини маркетингових витрат (X) за допомогою кореляційно-регресійного аналізу, використовуючи дані за 36 місяців. Було побудовано лінійну регресійну модель: $Y = 1951.6 + 21.83X$. Коефіцієнт кореляції $r = 0.78$ свідчить про сильний позитивний зв'язок між витратами на маркетинг та обсягом реалізованої продукції. Коефіцієнт детермінації $R^2 = 0.61$ показує, що 61%

варіації реалізації пояснюється змінами у витратах на маркетинг. Це означає, що збільшення витрат на маркетинг на 1 тис. грн призводить до зростання обсягу реалізованої продукції в середньому на 21,83 тис. грн. Адекватність моделі дозволяє використовувати її для прогнозування. Прогнозний розрахунок показав, що підвищення витрат на маркетинг на 12% сприятиме зростанню реалізованої продукції орієнтовно на 134 тис. грн, що підтверджує доцільність нарощування інвестицій у маркетингову діяльність. У подальшому служба маркетингу має запропонувати керівництву підприємства заходи для підвищення конкурентоспроможності на міжнародному ринку. Робимо висновок про доцільність практичного впровадження даних рекомендацій.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 13–14, № 15–16, № 17. – Ст. 112. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2755-17>
2. Про обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням : Постанова Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 р. № 1266 // Офіційний вісник України. – 2001. – № 39. – Ст. 1786. – URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1266-2001-п>
3. Антоненко, І. П. (2012). Стратегічне планування маркетингової діяльності підприємства. Маркетинг та менеджмент інновацій, 3(1), 45–52.
4. Артеменко, В. В. (2009). Стратегічне управління маркетинговими процесами. Економіка та управління, 2, 33–41.
5. Барташевич, О. В. (2013). Маркетингова стратегія підприємства: адаптація до ринку. Вісник економіки та управління, 6, 22–30.
6. Безкоровайний, С. М. (2011). Управління маркетинговими підсистемами промислових підприємств. Науковий вісник університету, 8, 67–74.
7. Білоножко, Т. В. (2014). Стратегії маркетингової діяльності на підприємстві: теорія та практика. Економіка і підприємництво, 4, 33–42.
8. Бондаренко, Л. М. (2010). Конкурентоспроможність підприємства та стратегічний маркетинг. Менеджмент та ринок, 2, 12–20.
9. Бондарь, Т. С. (2005). Стратегічне управління маркетингом підприємства. Маркетинг та управління підприємствами, 1, 23–31.
10. Волошин, В. В. (2008). Системне стратегічне управління маркетинговою підсистемою. Вісник Київського національного університету економіки, 4, 29–38.

11. Гавриленко, А. В. (2015). Маркетингова стратегія підприємства: підхід до оцінки ефективності. Економіка і держава, 3, 56–63.
12. Герасименко, В. П. (2011). Стратегічне управління маркетинговою підсистемою. Маркетинг і менеджмент інновацій, 2(2), 34–41.
13. Гончаренко, О. П. (2007). Маркетингова стратегія підприємства в умовах конкуренції. Економіка і підприємництво, 3, 15–23.
14. Денисенко, Л. В. (2010). Стратегічне управління маркетингом на підприємстві. Маркетинг та менеджмент інновацій, 2(1), 28–35.
15. Деркач, Ю. С. (2010). Планування маркетингової стратегії підприємства. Вісник Київського національного економічного університету, 1, 48–55.
16. Дубровська, Н. І. (2013). Адаптація маркетингових стратегій до умов українського ринку. Економіка та управління, 1, 29–36.
- 17.
18. Євтушенко, О. В. (2012). Методи стратегічного маркетингу на промислових підприємствах. Маркетинг та менеджмент інновацій, 1(3), 25–33.
19. Іваненко, О. П. (2008). Стратегічне управління підсистемою маркетингу на підприємстві. Менеджмент і маркетинг, 3, 15–22.
- 20.
21. Карпенко, А. М. (2011). Розробка маркетингових стратегій для підприємств. Економіка підприємства, 7, 34–42.
22. Козак, І. П. (2014). Стратегічне управління маркетинговою підсистемою підприємства. Економіка підприємства, 12, 15–22.
23. Коваленко, В. С. (2012). Стратегічне управління маркетинговою підсистемою. Економічний вісник університету, 5, 42–50.
24. Климчук, О. В. (2009). Інструменти стратегічного маркетингу на підприємстві. Маркетинг і управління, 1, 18–25.
25. Кравченко, Л. В. (2015). Маркетингова стратегія в системі управління підприємством. Вісник економіки та підприємництва, 9, 41–49.

26. Левченко, І. П. (2010). Маркетингова стратегія підприємства: методологія та практика. Менеджмент та ринок, 3, 36–44.
27. Литвин, В. М. (2010). Стратегічне управління маркетингом промислових підприємств. Науковий вісник університету, 7, 72–80.
28. Ляшенко, С. О. (2011). Планування та реалізація маркетингових стратегій. Економіка і держава, 2, 33–40.
29. Мазур, Т. В. (2008). Адаптація маркетингової стратегії підприємства. Маркетинг та економіка, 2, 24–31.
30. Мартиненко, Т. П. (2012). Сучасні методи стратегічного маркетингу на підприємстві. Маркетинг та менеджмент інновацій, 4(2), 19–27.
31. Мельник, В. Ю. (2013). Розробка маркетингової стратегії підприємства. Економіка та управління, 4, 44–52.
32. Мельничук, П. І. (2013). Стратегічне управління маркетинговими підсистемами. Економіка підприємства, 8, 21–29.
33. Міщенко, О. В. (2007). Стратегічне управління маркетинговою підсистемою підприємства. Економічний вісник, 6, 22–30.
34. Пилипенко, О. В. (2014). Система стратегічного управління маркетингом на підприємстві. Маркетинг і менеджмент інновацій, 3(1), 21–28.
35. Попов, А. М. (2011). Стратегічний маркетинг на підприємстві. Економіка підприємства, 5, 48–55.
36. Погорєлов, С. В. (2010). Система стратегічного маркетингу підприємства. Менеджмент та маркетинг, 2, 44–52.
37. Петренко, М. В. (2009). Стратегічне управління маркетингом підприємства. Маркетинг та менеджмент, 2, 34–42.
38. Романенко, О. В. (2011). Стратегічний маркетинг на промислових підприємствах. Економіка і держава, 3, 31–39.
39. Савченко, А. І. (2011). Формування маркетингової стратегії на підприємстві. Вісник економіки та управління, 3, 50–57.
40. Семененко, Н. В. (2015). Інструменти стратегічного управління маркетингом підприємства. Економіка і підприємництво, 6, 28–36.

41. Шевченко, І. М. (2012). Адаптація маркетингової підсистеми підприємства до ринкових умов. Економіка та управління, 5, 37–45.
42. Ткаченко, Л. М. (2014). Розробка стратегічного маркетингу підприємства. Маркетинг та менеджмент інновацій, 2(2), 27–34.
43. Черненко, А. В. (2009). Стратегічне планування маркетингу на підприємстві. Економіка та управління, 1, 28–36.
44. Яковенко, В. П. (2010). Методи стратегічного управління маркетингом на підприємстві. Вісник університету, 2, 38–46.
45. Андрущенко, С. М. (2010). Стратегічне управління підприємством: теорія та практика. Економічний вісник, 3, 12–21.
46. Буряк, О. П. (2012). Методи стратегічного управління підприємством. Менеджмент і маркетинг, 4, 19–28.
47. Василенко, Л. І. (2011). Стратегічне управління розвитком підприємства. Економіка і підприємництво, 5, 33–42.
48. Гнатенко, В. М. (2013). Сучасні підходи до стратегічного управління підприємством. Економіка та управління, 6, 40–48.
49. Денисенко, І. С. (2014). Стратегічне управління корпоративним розвитком. Маркетинг та менеджмент інновацій, 2(3), 22–31.
50. Єфименко, П. О. (2010). Стратегічне планування розвитку підприємства. Вісник університету, 2, 25–32.
51. Івашенко, Т. П. (2012). Стратегічне управління конкурентоспроможністю підприємства. Економіка підприємства, 7, 45–53.
52. Коваленко, О. М. (2013). Стратегічне управління інноваційною діяльністю підприємства. Менеджмент та ринок, 4, 38–46.
53. Козлов, А. В. (2011). Сучасні інструменти стратегічного управління підприємством. Економіка та управління, 5, 27–34.
54. Литвиненко, С. В. (2010). Стратегічне управління ресурсами підприємства. Менеджмент та маркетинг, 3, 22–30.
55. Мартин, І. П. (2011). Інноваційний стратегічний менеджмент на підприємстві. Економіка і підприємництво, 6, 29–37.

56. Мельник, П. С. (2012). Стратегічне управління фінансами підприємства. Вісник економіки та управління, 7, 31–39.
57. Назаренко, В. І. (2010). Стратегічне управління розвитком підприємства. Економіка підприємства, 6, 18–25.
58. Павленко, Т. В. (2013). Стратегічне управління конкурентоспроможністю підприємства. Маркетинг та менеджмент, 3, 36–44.
59. Пономаренко, І. В. (2011). Стратегічне управління підприємством: методологія. Економіка та управління, 4, 22–30.
60. Сидоренко, А. В. (2014). Стратегічне управління ризиками підприємства. Менеджмент та маркетинг, 2, 31–39.
61. Федоренко, О. П. (2012). Стратегічне управління розвитком підприємства. Економіка і підприємництво, 7, 24–32.
62. Хоменко, С. М. (2010). Стратегічне управління підприємством: практичний аспект. Вісник університету, 3, 20–28.
63. Шевчук, В. І. (2011). Стратегічне управління на підприємстві. Економіка та управління, 6, 36–44.
64. Яценко, Л. В. (2013). Стратегічне управління ресурсами підприємства. Менеджмент та ринок, 5, 42–50.
65. Ambler, T., & Kokkinaki, F. (2016). Implementing marketing strategy: bridging the gap between planning and execution. *European Journal of Marketing*, 50(9/10), 1697–1712.
66. Chae, B. (2017). Insights from implementing marketing analytics: Organizational design and decision rights. *California Management Review*, 59(3), 56–80.
67. Chernev, A. (2018). *Strategic Marketing Management* (8th ed.). Cerebellum Press.
68. Day, G. S., & Wensley, R. (2017). Evaluating marketing strategies: capability and outcomes. *Journal of Marketing*, 81(4), 1–20.

69. Duah, F. A., & coauthors. (2024). Marketing capability and firm performance: The mediating role of resource orchestration. *Cogent Business & Management*, 11, Article 2318880.
70. Ferrell, O. C., & Hartline, M. (2017). *Marketing Strategy* (7th ed.). Cengage Learning.
71. Homburg, C., Bruhn, M., & Klarman, M. (2022). The value relevance of digital marketing capabilities to firm performance. *Journal of Marketing*, 86(5), 1–25.
72. Karelina, A., & coauthors. (2018). Marketing capabilities, strategy implementation and SME performance: evidence from emerging markets. *International Small Business Journal*, 36(4), 345–369.
73. Kumar, V., & Reinartz, W. (2018). Big data analytics in marketing: A comprehensive review and research framework. *Journal of Business Research*, 89, 40–54.
74. Lemon, K. N., & Verhoef, P. C. (2016). Understanding customer experience throughout the customer journey. *Journal of Marketing*, 80(6), 69–96.
75. Morgan, N. A., Kaleka, A., & Katsikeas, C. S. (2019). How marketing capabilities and current performance drive strategic intentions in international markets. *Journal of Business Research*, 101, 1–12.
76. Moorman, C., & Day, G. S. (2016). Organizing for marketing excellence: structures, processes and capabilities. *Journal of Marketing*, 80(6), 6–35.
77. Rust, R. T., Moorman, C., & Bhalla, G. (2016). Rethinking marketing. *Harvard Business Review*, 94(3), 1–11.
78. Special Issue: Pitt, L., & editors (2019). The state of theory in strategic marketing research — reviews and prospects. *Journal of Strategic Marketing*, 27(1).
79. Theoharakis, V., & colleagues. (2024). Dynamic strategic marketing planning: The paradox of orchestration and adaptation. *Journal of Business Research*, 170, 110–125.
80. Tiago, M. T. P. M. B., & Veríssimo, J. M. C. (2019). Digital marketing and social media: Why bother? *Business Horizons*, 62(2), 247–256.

81. Vorhies, D. W., & Morgan, N. A. (2018). Marketing capabilities: bridging research and practice. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 46(2), 1–18.
82. Walker, O. C., Mullins, J., Boyd, H. W., & Larreche, J. (2018). *Marketing Strategy: A Decision-Focused Approach* (7th ed.). McGraw-Hill Education.
83. West, D., Ford, J., & Ibrahim, E. (2015). *Strategic Marketing: Creating Competitive Advantage* (4th ed.). Oxford University Press.
84. Strategic Marketing Analytics: A systematic review (2025). *International Journal of Research in Marketing*

ДОДАТКИ